Sfinţii 9 mucenici din Cizic şi Sfântul cuvios Memnon, făcătorul de minuni

(29 aprilie)

Sfinţii nouă mucenici din Cizic: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemon, Magnu, Teodot, Tavmasie şi Filimon († 303-305), au suferit numeroase chinuri în timpul persecuţiei lui Diocleţian pentru că au refuzat să se lepede de Hristos. În cele din urmă au suferit moarte martirică prin decapitare. Trupurile lor, care au fost învrednicite de Dumnezeu cu darul nestricăciunii, au fost găsite de către creştinii din Cizic în timpul împăratului Constantin cel mare.

***

Sfântul cuvios Memnon - Pentru vieţuirea sa curată, plină de nevoinţe, a fost învrednicit de Dumnezeu cu darul facerii de minuni, fiind şi tămăduitor al bolilor incurabile.

Index

În această lună (aprilie), ziua a douăzeci şi noua - Sfinţii mucenici cei din Cizic şi Sfântul prea cuviosul Memnon (Minei) 3
Canon de rugăciune către Sfinţii 9 mucenici din Cizic 20
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Memnon, făcătorul de minuni 27
Acatistul Sfinţilor 9 mucenici din Cizic 35
Acatistul Sfinţilor 9 mucenici din Cizic (în rusă) 48
Imnografie 59
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfinţilor nouă mucenici care au pătimit în Cizic 61
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuviosului Memnon, făcătorul de minuni 64
Sfinții 9 mucenici din Cizic - drumul spre sfințenie 65
Sinaxar 29 aprilie 66
Proloagele - Pomenirea Sfinţilor nouă mucenici, care au pătimit în Cizic (303-305) 68
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida 71
Pomenirea celor nouă Sfinţi mucenici din Cizic 71
Pomenirea Sfântului prea cuvios Memnon, făcătorul de minuni 71
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfinţii nouă mucenici din Cizic; Sfântul cuvios Memnon, făcătorul de minuni 73
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii 9 mucenici din Cizic 74
Sfinții 9 mucenici din Cizic, Turcia (29 aprilie) 75
Sfântul cuvios Memnon făcătorul de minuni, Egipt (19 mai și 29 aprilie) 78
Sfântul cuvios Memnon, mare făcător de minuni - alungă patimile credincioșilor 80
Sfinţii 9 mucenici din Cizic - Grabnic ajutători în găsirea unui loc de muncă (carte) 82
Icoane 85

În această lună (aprilie), ziua a douăzeci şi noua - Sfinţii mucenici cei din Cizic şi Sfântul prea cuviosul Memnon (Minei)

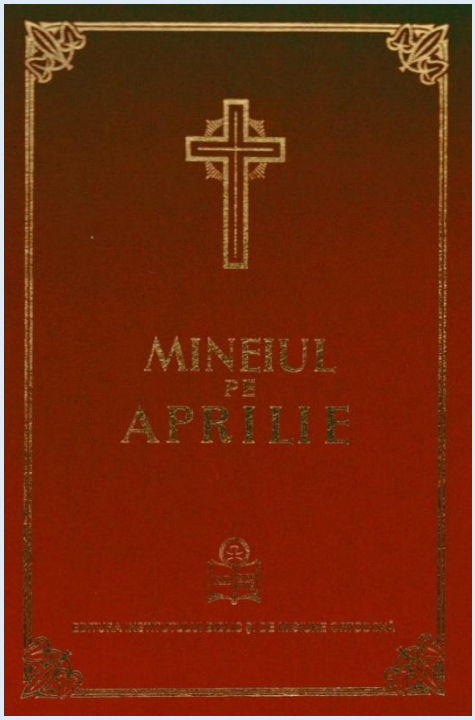

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 6; ale mucenicilor 3, şi ale cuviosului 3.

Stihirile mucenicilor, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Mucenici ai lui Hristos cei prea lăudaţi, în vremea ce stăpânea barbaria elinilor şi împingea pe toţi în prăpastia fărădelegii, voi n-aţi părăsit calea cea dreaptă, şi la nedumnezeire nu v-aţi adăugat, ci cu cuget vitejesc v-aţi nevoit, şi omorându-vă cu sabia, aţi moştenit viaţa.

Pe Teognist, pe Ruf şi pe Antipatru, pe Teostih, pe Artemon, pe Magnon şi pe Teodot, pe lăudatul Tavmasie şi pe dumnezeiescul Filimon, care au strălucit lumi-

nat întru chinuri, şi au luminat pe cei dintru întuneric, toţi cu credinţă să-i cinstim, şi cu laude să-i fericim, prăznuind sfinţită pomenirea lor, veselindu-ne.

Flori veselitoare tabără sfinţită adunare de Dumnezeu împreunată, sobor ales, însoţire aleasă de Dumnezeu, ceata sfinţilor, popor fericit. Mucenicilor, ca cei ce v-aţi nevoit pentru Treime, cereţi de la Dânsa să ne dea nouă tuturor iertare păcatelor, pace şi mare milă.

Alte **Stihiri**, ale prea cuviosului Memnon, glasul şi Podobie asemenea:

Prea cuvioase Memnon fericite, prin înfrânare mai-nainte curăţindu-ţi sufletul, ai fost curat împodobit lăcaş al Duhului. Pentru aceea goneşti duhurile cele viclene, şi tămăduieşti pururea neputinţele celor ce aleargă către tine; roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Prea cuvioase Memnon mărite, biruind patimile sufletului, ai fost începător călugărilor, cu osârdie ungând pe aceştia cu osteneala înfrânării, pe care i-ai adus înaintea Cuvântului Celui atoatevăzător, petrecând viaţă fericită, şi neamestecată cu spurcăciunea; cu care dimpreună adu-ţi aminte pururea de noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Prea cuvioase Memnon prea bogate, tu ai lucrat odinioară, că au curs ape din izvor, întru lauda Domnului şi întru ajutor sufletelor. Dintru adâncul mării corăbii ai mântuit, şi cu rugăciunile tale ai păzit de stricăciunea lăcustelor, şi pururea săvârşeşti nenumărate minuni; roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi Doamne întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe muncitori au surpat. Zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor mântuieşte sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două, pe 8.

Canonul mucenicilor

Cântarea 1-a

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, te rog, îneacă-i întru adâncul nepătimirii, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ca întru omorârea trupului, să-Ţi cânt Ţie ca dintr-o alăută cântare de biruinţă.

Mucenicilor cei purtători de chinuri, care cu adevărat vă veseliţi de frumuseţile cele dumnezeieşti, şi din destul vă îndulciţi din izvorul desfătării, şi prin împărtăşire vă îndumnezeiţi; mântuiţi de cumplitele primejdii, pe cei ce vă fericesc pe voi.

Pătimitorilor, cei ce aţi răsărit ca soarele cel luminos cu razele chinurilor voastre celor tari, luminaţi pe toţi cu strălucirile minunilor, pierdeţi şi noaptea patimilor şi întunericul dracilor îl risipiţi.

Nori tainici v-aţi arătat înţelepţilor pătimitori, ca cei ce plouaţi peste credincioşi cu ploile sângiurilor voastre, şi prin dar uscaţi înşelăciunea nedumnezeirii. Pentru aceasta vă fericim pe voi, vrednicilor de laudă.

A Născătoarei

Din prea curate sângiurile tale, Maica lui Dumnezeu prea curată, ai născut pe Hristos, care S-a întrupat mai presus de cuvânt, luând chipul nostru. Pentru aceasta toate neamurile cu bună credinţă te fericim pe tine, care eşti lauda sfinţilor mucenici.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea 1-a

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Strălucind dumnezeiescul dar al Preasfântului Duh, purtătorule de lumină Memnon, pe cei ce săvârşesc adormirea ta, prin rugăciunea ta cea minunată, curăţeşte-i de întunericul patimilor.

Luând crucea ta ai urmat Cuvântului, celui ce S-a răstignit pentru noi, şi cu înfrânarea şi cu zăcerea la pământ ai omorât mişcările cele trupeşti, prea cuvioase.

Slavă...

Împreunându-te cu Dumnezeu prin post, şi prin rugăciuni, şi prin lacrimi, ai primit dar de la Dânsul a tămădui neputinţele şi a goni duhurile, Memnone prea fericite, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum..., a Născătoarei

Îmbrăcându-se din tine Dumnezeu întru Om pentru bunătatea Sa, îndoit a ieşit, şi cu lucrarea şi cu firea, Pe care roagă-L pururea Preacurată, ca să lumineze pe cei ce te laudă pe tine.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Nevrând nicicum să jertfiţi idolilor celor morţi, v-aţi adus jertfă vie, Celui ce S-a jertfit pentru noi, tineri prea frumoşi, sfinţiţi mucenici.

Întărindu-vă de legile cele dumnezeieşti, prin puterea Duhului aţi surpat sfaturile şi pândirile celor fărădelege; și chinuindu-vă după lege, aţi dobândit mărire.

Uitându-vă la cinstea cea viitoare mucenicilor, înţelepţeşte aţi părăsit cinstea cea stricăcioasă de pe pământ, şi cu adevărat aţi luat mărirea cea nemuritoare.

A Născătoarei

Tu, Preacurată născând pe Hristos, care S-a rănit cu sulița, toate săbiile vrăjmaşului desăvârşit au lipsit acum, pentru care rănindu-se mucenicii s-au chinuit.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica...

Cu lumina bunătăţilor ca un soare ai strălucit pe pământ, luminând cu darul Duhului sufletele tuturor prea cuvioase.

Având mijlocul tău încins cu fier, spre omorârea patimilor, arătat te-ai îmbrăcat cu nepătimire, prea cuvioase Memnon.

Slavă...

Fiind iubitor de oameni, celor neputincioşi, ai primit mult dar de la Dumnezeu, a tămădui patimile cele netămăduite, prea cuvioase.

Şi acum..., a Născătoarei

Cuvântul lui Dumnezeu sălăşluindu-Se în pântecele tău cel prea curat, a luat tot păcatul de la cei de pe pământ, Preacurată.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne şi scăparea şi întărirea.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Ceata cea tare şi luminată a celor nouă mucenici, care ca nişte mărturisitori Dumnezeirii celei în trei străluciri, dintru început înaintea divanului, aceştia au strigat: Sângele şi sufletele noastre împreună cu trupurile ca o jertfă fără prihană aducem Ţie Stăpâne; numără-ne în cetele celor cereşti ai Tăi, ca un Dumnezeu Milostiv.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţelepţindu-vă cu cunoştinţa cea dumnezeiască, şi într-armându-vă cu armele cele înţelegătoare, prin vieţuire şi prin faptă, întru Duhul aţi biruit taberele vrăjmaşului,

şi după moarte v-aţi mutat către viaţa cea nemuritoare şi către lumina cea neînserată. Pentru aceasta izvorând vindecări tuturor, tămăduiţi bolile şi goniţi duhurile, purtătorilor de chinuri cei nouă cu numărul. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă..., a cuviosului Memnon

Glas şi Podobie asemenea.

Pe tine ca pe o stea arătătoare de lumină, cel ce cu razele bunătăţilor şi ale minunilor luminezi lumea, te lăudăm, prea fericite, căci ai fost părtaş Luminii, şi te-ai mutat către Lumina cea neapusă, Memnone. Pentru aceasta pururea cinstim sfântă şi purtătoare de lumină pomenirea ta, lăudând pe Mântuitorul, şi cu credinţă strigând ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a praznicului

Canonul mucenicilor

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Iisus cel mai presus de toate şi a mântuit cu palmă curată pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Jertfe şi junghieri jertfite de curând, şi prinosuri dumnezeieşti, jertfe bine primite v-aţi adus Celui ce S-a jertfit de bunăvoie, şi pe moarte o a omorât. Pentru aceea vă fericim pe voi pătimitorilor.

Arătând minune foarte mare, mucenicilor, aţi vindecat mâini slăbănoage şi pe bărbatul cel vestit, care a năzuit cu dragoste la sicriul vostru, l-aţi tămăduit de boala dizenteriei odinioară, vrednicilor de laudă.

Un cuget având în multe trupuri mucenicilor, aţi primit toţi cununa muceniciei, ci dar stând înaintea Domnului în Cer, şi fiind plini de mărire, uitaţi-vă la noi.

A Născătoarei

Cel ce şade nedespărţit în Sânurile cele Părinteşti, în braţele tale şade Fecioară ca un prunc. A Căruia fericită patimă, însemnând tinerii cei buni biruitori, foarte vitejeşte s-au chinuit.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu curgerea lacrimilor curăţindu-ţi inima ta prea cuvioase, ai făcut a izvorî ape la locul cel fără ape, prea mărindu-te pe tine Dumnezeu, Memnone, ca pe un plăcut al Său.

Prin prea mărită viaţa ta ca o stea strălucind, cu sfinţite minunile tale, alt Cer te-ai arătat fericite, celor ce cu credinţă strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Plecându-te legii Stăpânului prea cuvioase, pe cei ce erau sub stăpânirea ta i-ai îndreptat păscându-i; şi ca un rob supus, ai înmulţit talantul Celui ce ţi-a dat ţie.

Şi acum..., a Născătoarei

Cugetul meu cel tras către dulceaţa cea trupească, cu mijlocirea ta întăreşte-l rogumă, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, dătătorul de bine.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea Slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Ca nişte jăratece înţelegătoare aprinzându-vă înţelepţilor, cu adevărat aţi ars toată rătăcirea cea uscăcioasă şi focul idolilor l-aţi stins cu roua Duhului, fericiţilor.

Slăbănogul cel ce s-a slobozit de legheonul dracilor cel viclean, lăuda minunile voastre mucenici prea luminoşi, numai cât s-a apropiat de cinstit mormântul vostru.

Să se laude astăzi Teognis, Artemas, Ruf, Magnos cel lăudat, vestitul Filimon, şi Teodot, şi împreună cu Tanasie, şi Antipatru şi Teostih.

A Născătoarei

Arată-te mântuitoare din nevoi, şi din greşeli făcătoare de stricăciune, şi mântuitoare de patimi, de scârbe şi de primejdii, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Cugetul tău cu totul fiind cu privirile cele curate către Dumnezeu, s-a arătat mai presus decât poftele cele trupeşti.

Ca unul ce eşti tămăduitor trupurilor, prea bogate, goneşte neputinţele cele dobitoceşti ale sufletelor, prin darul Duhului.

Slavă...

Fericit eşti tu, şi bine este ţie, ca unuia ce ai biruit zavistia vrăjmaşului, şi ai omorât patimile, prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Născut-ai pe Dumnezeu şi ai rămas Fecioară Mireasă a lui Dumnezeu, pentru aceasta tot neamul omenesc bucurându-se, te fericeşte pe tine.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile...

Cinstită s-a arătat moartea dumnezeieştilor purtătorilor de chinuri, înaintea ta Dumnezeule al tuturor, pe care i-ai arătat adevărat casă de doctorie fără plată celor bolnavi.

Cu râurile cinstitelor voastre sângiuri, cu adevărat aţi uscat marea înşelăciunii idoleşti, şi Biserica lui Hristos o aţi adăpat mucenicilor, cugetătorilor de Dumnezeu.

Cu veştmânt împodobit vopsit din sângiurile voastre mucenicilor, arătat îmbrăcându-vă, aţi câştigat prin chinuri odihnele cele veşnice; pentru aceea vă cinstim cu laude, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei

Ca un stog s-a arătat pântecele tău Preacurată, purtând grâul nemuririi, care hrăneşte sufletele tuturor credincioşilor, şi luminează pe mucenici.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie...

Cu o chemare numai se gonesc omizile, şi toată stricăciunea vrăjmaşului, căci te-ai cunoscut mare plăcut lui Dumnezeu, Memnone, Celui ce te-a prea mărit pe tine părinte.

Biruind zburdarea trupului ai primit darul Duhului a goni neputinţele şi a tămădui sufletele cele bolnave de păcate, vrednicule de minune.

Slavă...

O minune! Cum numai cu chemarea ta se mântuiesc credincioşii cei ce înotau, văzându-te pe tine apropiat, şi potolind tulburarea valurilor, prea mărite Memnone.

Şi acum..., a Născătoarei

Zburdările trupului meu omoară-le Fecioară, ca una ce ai zămislit mai presus de fire şi de cuvânt, şi ai născut pe omorâtorul morţii, şi Dătătorul de viaţă, prea curată.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi noua, pomenirea Sfinţilor nouă mucenici cei din Cizic: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemon, Magnu, Teodot, Tavmasie şi Filimon

Stih: Icoană a nematerialnicelor cete celor nouă sunt cu adevărat.
Bărbaţii cei nouă cărora capetele li s-au tăiat,
În a douăzeci şi noua zi a lui aprilie,
Nouă bărbaţi s-au mutat din viaţă prin sabie.

Aceşti dumnezeieşti mucenici adunându-se de prin multe locuri, şi pogorându-se la Cizic, cu gândul lor cel viteaz au ruşinat pe stăpânitorul, şi au scuipat rătăcirea idolilor. După aceea muncindu-i cu feluri de chinuri, nu s-au supus ca să jertfească idolilor, ci mai vârtos s-au adus pe sine jertfă vie lui Dumnezeu, fiind omorâţi de sabie.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Memnon mărturisitorul, făcătorul de minuni.

Stih: Puţin ceva după răpirea cea de pe urmă este dormind,
Memnon, şi spre întâmpinarea lui Dumnezeu este aşteptând.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Memnon, lepădându-se de lume pentru Dumnezeu şi petrecând cu dreptate şi cu plăcere dumnezeiască, cu ascultarea şi cu plecăciune, se făcu începător monahilor.

Deci fiind blând şi smerit, şi plin de dragoste s-a făcut şi făcător de minuni, de vreme ce odinioară venind lăcuste pe arăturile mănăstirii, ieşi sfântul şi prin rugăciune le goni cu foc, şi au dat de s-au înecat în râu.

Şi iarăşi în loc fără de apă, a făcut prin rugăciune de a izvorât apă. Care şi până în ziua de astăzi izvorăşte pururea întru slava lui Hristos.

Altă dată iarăşi lovind furtuna pe nişte călători ce călătoreau pe mare cu corabia, şi rugându-se sfântului, să le fie întru ajutor, se arătă între dânşii ocârmuind corabia, şi îmbărbătându-i să nu se teamă i-a scos curând cu linişte la liman.

Aşa strălucind mulţi ani, şi făcând minuni, de mântuire celor ce-l chemau întru ajutor, şi fiind cu bună plăcere până în sfârşit, s-a dus către Domnul plin de merindele faptelor bune.

Povestire pentru minunea ce s-a făcut la Africa în cetatea Cartaginei.

Stih: Văzând aici osânda desfrânării păcătosule spăimântează-te.
Şi foarte mult despre aceea depărtează-te

În anii lui Iraclie împăratul, şi ai lui Nichita patriciul, s-a făcut în Africa o minune. ca aceasta: Era în cetatea Cartaginei un oarecare din ceata ostăşească; deci întâmplându-se boala ciumei în cetate, acela luându-şi femeia, s-a dus la o moşioară a sa ca să scape de moarte. Dar diavolul, aruncându-l pe el în păcat, l-a făcut ca să păcătuiască cu femeia plugarului său, apoi molipsindu-se de ciumă s-a săvârşit şi l-a îngropat şi după trei ceasuri a început a striga din mormânt zicând: Miluieşte-mă. Şi deschizând mormântul, l-a aflat pe el viu, dar nu putea să vorbească.

Deci Talasie, Papa Africii l-a mângâiat pe el, şi după patru zile venindu-şi în fire, povestea zicând: În vremea când era să-mi iasă sufletul vedeam oarecari arapi grozavi, care se războiau asupra mea; după aceasta am văzut venind doi tineri frumoşi, pentru care se bucura sufletul meu; şi luându-mă acei tineri, mă suiau la Cer. Iar vămile cele din văzduh, ale arapilor, cerceta tot păcatul meu, o vamă adică cerceta minciuna, alta zavistia, alta lăcomia de averi. Şi îngerii puneau dimpotrivă faptele mele cele bune ce făcusem. Iar după ce ne-am suit până la poarta Cerului, ne-a întâmpinat vama curviei, care punea înainte preacurvia ce cu puţin mai înainte făcusem; şi biruind, aceia, m-au tras la cele mai de jos ale pământului, unde se muncesc sufletele păcătoşilor. Pentru care grozăvii, cu neputinţă este limba să povestească.

Deci tânguindu-mă eu, mi s-au arătat acei doi tineri, către care plângând, ziceam: Faceţi milă cu mine ca să mă pocăiesc.

Atunci a zis unul către altul: Te uneşti cu el, ca să se pocăiască ?

Iar celălalt a răspuns: Mă unesc. Atunci ridicându-mă pe mine de acolo, m-a băgat în mormânt, şi aflându-mi trupul ca un lut şi împuţiciune, nu voiam să intru într-

însul; iar îngerii mi-au zis mie: Cu neputinţă este întru alt chip să te pocăieşti, decât numai prin trupul cu care ai păcătuit. Deci aşa am intrat, şi însufleţindu-mi-se trupul, am început a striga.

Acestea spunând, şi mai trăind după aceasta patruzeci de zile, fără de mâncare, plângând şi tânguindu-se, iarăşi a adormit

Altă povestire pentru judecata ce va să fie şi pentru muncile de sub pământ.

Stih: Din ceste simţite de aici pentru judecata viitoare să ne învăţăm,
Ca nu acolo ca nişte necredincioşi în foc să ne aruncăm.

Sfântul sfinţitul mucenic Patrichie, episcopul Prusiei zice că Dumnezeu a gătit două locuri: unul de multe bunătăţi, pe care-l vor câştiga drepţii, şi unul de întuneric şi de foc, unde se vor munci păcătoşii; şi că Dumnezeu a băgat foc nu numai prin tot pământul, ci că şi în Cer este foc şi apă, căci alta este apa cea pe deasupra pământului, care se numeşte marea, şi alta cea de supt pământ, care se numeşte adânc, din care ca nişte tulumbe izbucnesc izvoarele spre vieţuirea noastră. Iar din focul cel dedesubt, izbucnesc ape calde altele mai mult, altele mai puţin. Iar locul cel de sub pământ, precum zic, este locul de muncă al necredincioşilor, precum şi apa îngheţată, care este prea jos, şi pe care şi tartar o numesc, întru care elinii cu dumnezeii lor, se muncesc în veci.

Iar Sfântul Pionie zice aşa: Că eu înconjurând Iudeea şi trecând Iordanul, am văzut pământ care până acum mărturiseşte urgia lui Dumnezeu, pentru păcatele ce au făcut necredincioşii, omorând pe cei străini, şi făcând fapte de ruşine. Am văzut încă până acum, se suie fum în sus, şi pământul de foc arzându-se, se face cenuşă neîmpărtăşit fiind a tot felul de roadă şi de toată firea umedă. Şi aceasta nu este departe celor ce vor a-l vedea; focul cel din Etna Siciliei, pentru care mărturisesc vouă despre judecata lui Dumnezeu ce va să fie prin foc; căci am văzut la Neapole, şase mile departe de cetate, că se află un munte râpos, care izvora foc dumnezeiesc, şi că apa se suie trei sute de stânjeni peste vârful muntelui şi se pogoară până la şase mile, care foc arzând topea pământul, şi pietrele, până ce prea cuviosul Ştefan, episcopul al acelei vremi, ieşind cu Litanie, a făcut rugăciune la Dumnezeu, şi a contenit focul.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Auxivie, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Cu adevărat ceata celor mântuiţi este sporindu-se.

Auxivie din viaţă mutându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri în Babilon nesocotind porunca tiranului, în mijlocul văpăii strigau: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Fiind ispitiţi cu chinurile cele cumplite, asemănându-vă celor trei tineri, lăudaţi pe Mântuitorul Hristos, slăviţilor marilor mucenici.

Stătut-aţi înaintea divanurilor celor de judecată mucenicilor, chinuindu-vă foarte tare, şi aţi ruşinat pe cei necredincioşi, tuturor celor necredincioşi arătându-le adevărul.

Neîngrozindu-vă de înfricoşatele porunci ale tiranului, cu mare îndrăzneală aţi mărturisit pe Hristos, a fi un Dumnezeu Ziditor, şi atoateţiitor, surpând mulţimile dumnezeilor idoleşti; drept aceea v-aţi încununat cu cunună prea strălucitoare.

A Născătoarei

Omoară-mi mişcările trupului, prea curată, ceea ce ai născut Viaţa, înviază-mi sufletul meu Fecioară, care este omorât de patimi şi de multe păcate.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptor, tinerii lui Avraam, ca într-o topitorie, au strălucit cu frumuseţea dreptei cinstiri de Dumnezeu, mai curat decât aurul, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu curgerile lacrimilor ai stins văpaia patimilor, iar acum cu focul minunilor tale şi prin dar, cu adevărat pururea arzi stricăciunea cea materialnică a neputinţelor, prea fericite.

Din toată inima iubind pe Ziditorul tău, fericite, ai fost afară de trup şi de lume, Memnone înţelepte, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Fiind ca un pom sădit lângă izvoarele înfrânării părinte, ai adus lucrarea rodurilor ale minunilor, Memnone prea bogate, îndestulând la vreme cuviincioasă.

Slavă...

Stricăciunea, ce s-a întâmplat de omizi, ai potolit; şi cu curgerea apelor prin porunică dumnezeiască o ai înecat, Memnone înţelepte, şi ai strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu.

Şi acum..., a Născătoarei

De viforul păcatelor celor nenumărate mântuieşte-mă Fecioară, ceea ce una eşti tare ajutătoare celor smeriţi, şi curăţire păcatelor, binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce în mijlocul văpăii s-au arătat plini de dreaptă credinţă, pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Ceata pătimitorilor cea dumnezeiască, cu toată virtutea iubindu-te pe tine, Mântuitorule Atotputernice, a sfărâmat cetele şi măiestriile dracilor, întărindu-se cu puterea Ta.

Cu cântări să se laude Teognis, Teodot şi Filimon, Tavmasie şi Artemon, Antipatru, Magnu, Ruf, şi Teostih, grăitorii de Dumnezeu cei cu cuget viteaz.

Săvârşind bine nevoinţa, şi credinţa păzindu-o nevătămată, prin chinuri şi prin tăiere petreceţi la cele de sus măriţilor, veselindu-vă pururea împreună cu îngerii.

A Născătoarei

Cela ce negrăit S-a sălăşluit în pântecele tău Preacurată, a arătat lăcaş luişi pe cei bine credincioşi, căruia neîncetat strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Ca un luceafăr, ca o stea şi ca un mare soare ai strălucit Memnone, de Dumnezeu insuflate, şi prin dar al luminat sufletele celor ce te-au pus pe tine ales îndreptător şi sfinţit învăţător, şi povăţuitor minunat, ca pe cel ce ai strigat: Toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

Vrăjmaşului celui ce năştea moarte adâncă, rană ai dat, fericite, când prin darul Duhului ţi-ai dobândit smerita înţelepciune şi obiceiul lui cel înalt şi mândru plecându-l la pământ, ai călcat cursele lui cele stricătoare de suflet.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Petrecându-ţi viaţa bine, te-ai învrednicit a vedea fericirea aceea, şi îndulcirea cea veşnică şi lumina sfinţilor, sfinte şi acum bucurându-te strigi: Toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei

Sufletul meu cel smerit care s-a bolnăvit de greutatea celor cumplite, şi s-a înecat, învredniceşte-l cercetării tale, de Dumnezeu dăruită Stăpână, şi-l arată până la sfârşit sănătos, ca pe unul ce-ţi strigă: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, cu adevărat, prin boala neascultării a adus în lume blestemul; iar tu, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, prin Odrasla sarcinii tale ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta toţi te mărim.

Arătatu-v-aţi mucenici ai lui Hristos prea minunaţi, stele pe tăria muceniciei întru înălţimea mărturisirii, având în mijloc pe Hristos ca pe un Soare, şi goniţi întunericul înşelăciunii de la sufletele noastre, fericiţilor.

Cinstim nevoinţele voastre cele cinstite, prea măriţilor, şi chinurile şi rănile şi vitejia cea până la sânge, durerile şi moartea cea silnică, şi noianul cel necuprins al minunilor, fericindu-vă cu veselie.

Cu cântări să săvârşim credincioşilor ziua de praznic, lăudând pe Filimon, pe Magnu şi pe Ruf şi Teognis, pe Antipatru pe Teostih şi pe Artemon, şi pe dumnezeiescul Tavmasie, împreună cu Teodot să-i fericim.

A Născătoarei

Semnele naşterii tale Preacurată le-au propovăduit proorocii, alcătuindu-ţi numire minunată, unul într-un fel, altul într-alt fel. Căci ai născut celor din iad, Viaţa, care a surpat puterea morţii.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Întărindu-te cu puterea cea de Dumnezeu începătoare, ai putut birui toată puterea vrăjmaşului, Memnone de Dumnezeu înţelepţite. Pentru aceasta ca un purtător de biruinţă primind cununa, roagă-te lui Hristos pentru noi.

Din sicriul tău ca dintr-un izvor curg pâraiele tămăduirilor, care prin puterea Dumnezeiescului Duh curăţesc bolile şi spurcăciunile, şi adapă cugetele celor ce te cinstesc pe tine, prea cuvioase.

Astăzi pomenirea ta părinte ca un soare luminează toată vârsta şi cugetul, că ai săvârşit lucrurile luminii, şi mutându-te, te-ai sălăşluit în Lumina cea neapusă.

Slavă...

Ca cel ce ai fost vrednic, te-ai mutat la lăcaşurile cele veşnice, şi te-ai numărat în cetele prea cuvioşilor, Memnone fericite; cu care dimpreună adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine pe pământ.

Şi acum..., a Născătoarei

Glasul cel îngeresc cu bucurie strigăm ție Fecioară, bucură-te sfărâmarea blestemului, lauda prea cuvioşilor şi a mucenicilor, mărturisirea proorocilor şi mântuirea oamenilor.

Irmosul: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Luminânda şi Stihoavna prazniculuі.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii 9 mucenici din Cizic

Troparul Sfinţilor 9 mucenici din Cizic, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1-a

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, te rog, îneacă-i întru adâncul nepătimirii, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ca întru omorârea trupului, să-Ţi cânt Ţie ca dintr-o alăută cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicilor cei purtători de chinuri, care cu adevărat vă veseliţi de frumuseţile cele dumnezeieşti şi din destul vă îndulciţi din Izvorul desfătării şi prin împărtăşire vă îndumnezeiţi, izbăviţi de cumplitele primejdii pe cei ce vă fericesc pe voi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptătorilor, cei ce aţi răsărit ca soarele cel luminos cu razele luptelor voastre celor tari, luminaţi pe toţi cu strălucirile minunilor, pierdeţi şi noaptea patimilor şi întunericul demonilor îl risipiţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nori tainici v-aţi arătat înţelepţilor luptători, ca cei ce plouaţi peste credincioşi cu ploile sângiurilor voastre şi prin har uscaţi înşelăciunea necredinţei. Pentru acesta vă fericim pe voi, vrednicilor de laudă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din prea curate sângiurile tale Maica lui Dumnezeu, prea curată, ai născut pe Hristos, care S-a Întrupat mai presus de cuvânt, luând chipul nostru. Pentru aceasta toate neamurile cu bună credinţă te fericim pe tine, care eşti lauda Sfinţilor mucenici.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea Ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevrând nicicum să jertfiţi idolilor celor morţi, v-aţi adus jertfă vie, Celui ce S-a jertfit pentru noi, tineri prea frumoşi, sfinţiţi mucenici.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-vă de Legile cele dumnezeieşti, prin puterea Duhului aţi surpat sfaturile şi cursele celor fărădelege. Şi chinuindu-vă după Lege, aţi dobândit mărire.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Privind la cinstea cea viitoare, mucenicilor, înţelepţeşte aţi părăsit cinstea cea stricăcioasă de pe pământ şi cu adevărat aţi luat mărirea cea nemuritoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Preacurată, născând pe Hristos, care a fost rănit cu suliţa, toate săbiile vrăjmaşului desăvârşit au lipsit acum, pentru care rănindu-se muceniciei s-au chinuit.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Iisus Cel mai presus de toate şi a mântuit cu palmă curată pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfe de junghieri jertfite de curând şi prinosuri dumnezeieşti, jertfe bineprimite v-aţi adus Celui ce S-a jertfit de bunăvoie şi moartea a omorât-o. Pentru aceea vă fericim pe voi, purtătorilor de biruinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătând minune foarte mare, mucenicilor, aţi vindecat mâini slăbănoage şi pe bărbatul cel vestit, care a năzuit cu dragoste la racla voastră l-aţi tămăduit odinioară de boala cea grea, vrednicilor de laudă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Un cuget având în multe trupuri, mucenicilor, aţi primit toţi cununa muceniciei, dar stând înaintea Domnului în ceruri, şi fiind plini de slavă, priviţi la noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce şade nedespărţit în Sănurile cele Părinteşti, în braţele tale şade Fecioară ca un Prunc. A Cărui fericită patimă însemnând tinerii cei bine biruitori, foarte vitejeşte s-au luptat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea Slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte jăratec înţelegător aprinzându-vă, înţelepţilor, cu adevărat aţi ars toată rătăcirea cea uscăcioasă şi focul idolilor l-aţi stins cu roua Duhului, fericiţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăbănogul cel ce s-a slobozit de legheonul demonilor cel viclean numai cât s-a apropiat de mormântul vostru cel cinstit, laudă minunile voastre, mucenici prea luminoşi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Să fie lăudaţi Sfinţii mucenici Teognis, Artemas, Ruf, Magnon cel lăudat, vestitul Filimon şi Teodot şi împreună cu Tavmasie şi Antipatru şi Teostih.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arată-te izbăvitoare din nevoi şi din greşeli, izbăvitoare din stricăciune şi mântuitoare de patimi, de scârbe şi de primejdii, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstită s-a arătat moartea dumnezeieştilor purtătorilor de biruinţă, înaintea Ta, Dumnezeule al tuturor, pe care i-ai arătat adevărat casă de doctorie fără plată, pentru cei bolnavi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu râurile cinstitelor voastre sângiuri, cu adevărat aţi uscat marea înşelăciunii idoleşti şi Biserica lui Hristos aţi adăpat-o, mucenicilor, cugetătorilor de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu veşmânt împodobit, vopsit din sângiurile voastre, mucenicilor, arătat îmbrăcându-vă, aţi câştigat prin chinuri odihnă veşnică; pentru aceea vă cinstim cu laude, purtătorilor de biruinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un stog s-a arătat pântecele tău, Preacurată, purtând grâul nemuririi, care hrăneşte sufletele tuturor credincioşilor şi luminează pe mucenici.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Ceata cea tare şi luminată a celor nouă mucenici, care ca nişte mărturisitori ai Dumnezeirii celei în trei străluciri, dintru început înaintea Divanului, aceştia au strigat: sângele şi sufletele noastre împreună cu trupurile, ca o jertfă fără prihană aducem Ţie, Stăpâne; numără-ne în Cetele celor Cereşti ai Tăi, ca un Dumnezeu Milostiv.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri în Babilon nesocotind porunca tiranului, în mijlocul văpăii strigau: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ispitiţi cu chinurile cele cumplite, asemănându-vă celor trei tineri, lăudaţi pe Mântuitorul Hristos, măriţilor mari mucenici.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţi stat înaintea divanurilor celor de judecată, mucenicilor, chinuindu-vă foarte tare şi aţi ruşinat pe cei necredincioşi, tuturor celor necredincioşi arătându-le adevărul.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neîngrozindu-vă de înfricoşătoarele porunci ale tiranului, cu mare îndrăzneală aţi mărturisit pe Hristos a fi Dumnezeu Ziditor şi Atotţiitor, surpând mulţimile zeilor idoleşti; drept aceea v-aţi încununat cu cunună prea strălucitoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Omoară-mi mişcările trupului, prea curată, ceea ce ai născut Viaţa; înviază-mi sufletul meu, Fecioară, care este omorât de patimi şi de multe păcate.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce în mijlocul văpăii s-au arătat plini de dreaptă credinţă, pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata pătimitorilor cea dumnezeiască, cu toată virtutea iubindu-Te pe Tine, Mântuitorule Atotputernice, a sfărâmat cetele şi măiestriile demonilor, întărindu-se cu puterea Ta.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cântări să fie lăudaţi Sfinţii mucenici Teognis, Teodot şi Filimon, Tavmasie şi Artemas, Antipatru, Magnon, Ruf şi Teostih, grăitorii de Dumnezeu cei cu cuget viteaz.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşind bine nevoinţa şi credinţa păzind-o nevătămată, prin chinuri şi prin tăiere petreceţi la cele de sus, măriţilor, veselindu-vă pururea împreună cu îngerii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce în chip de negrăit S-a Sălăşluit în pântecele tău, Preacurată, a arătat locaş Luişi pe cei binecredincioşi, căruia neîncetat strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, cu adevărat, prin boala neascultării a adus în lume blestemul; iar tu, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, prin Odrasla sarcinii tale ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta toţi te mărim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi mucenici ai lui Hristos prea minunaţi, stele pe tăria muceniciei întru înălţimea mărturisirii, având în mijloc pe Hristos ca pe un Soare şi alungaţi întunericul înşelăciunii de la sufletele noastre, fericiţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstim nevoinţele voastre cele cinstite, măriţilor şi chinurile şi rănile şi vitejia cea până la sânge, durerile şi moartea cea silnică şi noianul cel necuprins al minunilor, fericindu-vă cu veselie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cântări să săvârşim credincioşilor ziua de praznic lăudând pe Sfinţii mucenici Filimon, pe Magnon şi pe Ruf şi Teognis, pe Antipatru, pe Teostih şi pe Artemas şi pe dumnezeiescul Tavmasie, împreună cu Teodot să-i fericim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Semnele naşterii tale, Preacurată, le-au propovăduit proorocii, alcătuindu-ţi numire minunată, unul într-un fel, altul într-alt fel. Căci ai născut celor din iad Viaţa, care a surpat puterea morţii.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţelepţindu-vă cu cunoştinţa cea dumnezeiască şi într-armându-vă cu armele cele înţelegătoare, prin vieţuire şi prin faptă, întru Duhul aţi biruit taberele vrăjmaşului şi după moarte v-aţi mutat către Viaţa cea nemuritoare şi către Lumina cea neînserată. Pentru aceasta izvorând vindecări tuturor, tămăduiţi bolile şi alungaţi duhurile, purtătorilor de chinuri cei nouă cu numărul. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Memnon, făcătorul de minuni

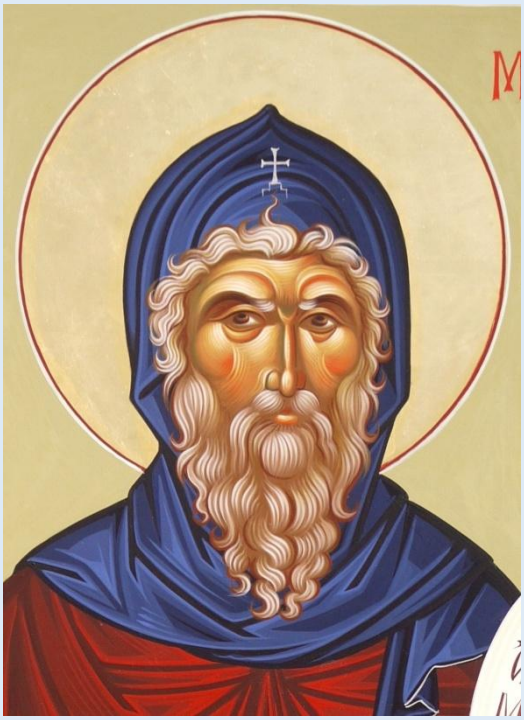

Troparul Sfântului cuvios Memnon, făcătorul de minuni, glasul al 8-lea: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Memnon, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului cuvios Memnon, făcătorul de minuni, glasul 1: Locuitor pustiului, înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Memnon. Cu postul, cu privegherea şi prin rugăciune primind daruri cereşti, tămăduieşti pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Cântarea 1-a

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind dumnezeiescul har al Preasfântului Duh, purtătorule de lumină, prea cuvioase părinte Memnon, pe cei ce săvârşesc adormirea ta, prin rugăciunea ta cea minunată, curăţeşte-i de întunericul patimilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând crucea ta ai urmat Cuvântului, Celui ce S-a Răstignit pentru noi şi cu înfrânarea şi cu petrecerea cea de la pământ ai omorât mişcările cele trupeşti, prea cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunându-te cu Dumnezeu prin post şi prin rugăciuni şi prin lacrimi, ai primit har de la Dânsul a tămădui neputinţele şi a alunga duhurile, prea fericite Memnon, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îmbrăcându-Se din tine Dumnezeu în Om pentru bunătate, îndoit a ieşit şi cu lucrarea şi cu firea, pe care roagă-L, pururea Preacurată, ca să lumineze pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine …

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lumina virtuţilor ca un soare ai strălucit pe pământ, luminând cu harul Duhului sufletele tuturor, prea cuvioase.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având mijlocul tău încins cu fier, spre omorârea patimilor, arătat te-ai îmbrăcat cu nepătimire, prea cuvioase Memnon.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind iubitor de oamenii cei neputincioşi, ai primit mult har de la Dumnezeu, a tămădui patimile cele netămăduite, prea cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul lui Dumnezeu Sălăşluindu-Se în pântecele tău cel prea curat, a luat tot păcatul de la cei de pe pământ, Preacurată.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne şi scăparea şi întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerea lacrimilor curăţindu-ţi inima ta, prea cuvioase, ai făcut a izvorî ape la locul cel fără de ape, prea mărindu-te Dumnezeu, pe tine, Sfinte părinte Memnon, ca pe un plăcut al Său.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin prea mărită viaţa ta ca o stea strălucind, cu sfinţite minunile tale, alt cer te-ai arătat, fericite, celor ce cu credinţă strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Plecându-te legii Stăpânului, prea cuvioase, pe cei ce erau sub stăpânirea ta i-ai îndreptat, păscându-i. Şi ca un rob supus, ai înmulţit talantul Celui ce ţi-a dat ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cugetul meu cel tras către dulceaţa cea trupească, cu mijlocirea ta te rog întăreşte-l, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Dătătorul de bine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cugetul tău cu totul fiind cu privirile cele curate către Dumnezeu, s-a arătat mai presus decât poftele cele trupeşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce eşti tămăduitor trupurilor, prea bogate, alungă neputinţele cele înjositoare ale sufletelor, prin harul Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericit eşti tu şi bine este ţie, ca unuia ce ai biruit zavistia vrăjmaşului şi ai omorât patimile, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai pe Dumnezeu şi ai rămas Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta tot neamul omenesc bucurându-se, te fericeşte pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă …

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu o chemare numai se gonesc omizile şi toată stricăciunea vrăjmaşului, căci te-ai cunoscut bine plăcut lui Dumnezeu, Sfinte Memnon, Celui ce te-a prea mărit pe tine, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruind zburdarea trupului, ai primit harul Duhului a goni neputinţele şi a tămădui sufletele cele bolnave de păcate, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O minune! Cum numai cu chemarea ta se mântuiesc credincioşii cei ce înoată, văzându-te pe tine apropiat şi potolind tulburarea valurilor, Sfinte mărite Memnon.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zburdările trupului meu omoară-le, Fecioară, ca una ce ai zămislit mai presus de fire şi de cuvânt şi ai născut pe omorâtorul morţii şi pe Dătătorul de viaţă, prea curată.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptor, tinerii lui Avraam, ca într-o topitorie, au strălucit cu frumuseţea dreptei cinstiri de Dumnezeu, mai curat decât aurul, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerile lacrimilor ai stins văpaia patimilor, iar acum cu focul minunilor tale şi prin har, cu adevărat pururea arzi stricăciunea cea materialnică, a neputinţelor, prea fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din toată inima iubind pe Ziditorul tău, fericite, ai fost afară de trup şi de lume, înţelepte Memnon, strigând: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ca un pom sădit lângă izvoarele înfrânării, părinte, ai adus lucrarea roadelor minunilor, bogate, Sfinte părinte Memnon, îndestulând pe toţi la vreme cuviincioasă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stricăciunea ce s-a întâmplat de omizi ai potolit; şi cu curgerea apelor prin poruncă dumnezeiască ai înecat-o, Sfinte înţelepte Memnon şi ai strigat: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De viforul păcatelor celor nenu-mărate izbăveşte-mă, Fecioară, ceea ce una eşti tare ajutătoare celor smeriţi şi curăţire păcatelor. Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un Luceafăr, ca o stea şi ca un mare soare ai strălucit de Dumnezeu insuflate, Sfinte prea cuvioase Memnon şi prin har ai luminat sufletele celor ce te-au pus pe tine ales îndreptător şi sfinţit învăţător şi propovăduitor minunat, ca pe cel ce ai strigat: toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrăjmaşului celui ce năştea moarte adâncă, rană ai dat, fericite, când prin harul Duhului ţi-ai dobândit smerita înţelepciune; şi obiceiul cel înalt şi mândru plecându-l la pământ, ai călcat cursele lui cele stricătoare de suflete.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe SfântulDuh, Domnul.

Petrecându-ţi viaţa bine, te-ai învrednicit a vedea Fericirea aceea şi îndulcirea, cea veşnică şi Lumina Sfinţilor, sfinte şi acum bucurându-te strigi: toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sufletul meu cel smerit care s-a bolnăvit de greutatea celor cumplite şi s-a înecat, învredniceşte-l de cercetarea ta, de Dumnezeu dăruită Stăpână şi-l arată până la sfârşit sănătos, ca pe unul ce-ţi strigă: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată …

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te cu puterea cea de Dumnezeu începătoare, ai putut birui toată puterea vrăjmaşului, de Dumnezeu înţelepţite Memnon. Pentru aceasta ca un purtător de biruinţă primind cununa, roagă-te lui Hristos pentru noi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din racla ta ca dintr-un izvor curg pâraiele tămăduirilor, care prin puterea dumnezeiescului Duh curăţesc bolile şi întinăciunile şi adapă cugetele celor ce te cinstesc pe tine, prea cuvioase.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Memnon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi pomenirea ta, părinte, ca un soare luminează toată vârsta şi cugetul, că ai săvârşit lucrurile Luminii şi mutându-te, te-ai sălăşluit în Lumina cea neapusă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca cel ce ai fost vrednic, te-ai mutat la Locaşurile cele veşnice şi te-ai numărat în cetele prea cuvioşilor, Sfinte fericite Memnon; cu care dimpreună adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine pe pământ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glasul cel îngeresc, cu bucurie strigă ţie, Fecioară: Bucură-te, sfărâmarea blestemului, lauda prea cuvioşilor şi a mucenicilor, mărturisirea proorocilor şi mântuirea oamenilor.

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe tine ca pe o stea arătătoare de lumină, cel ce cu razele virtuţilor şi ale minunilor luminezi lumea, te lăudăm, prea fericite, căci ai fost părtaş Luminii şi te-ai mutat către Lumina cea neapusă, Sfinte prea fericite Memnon. Pentru aceasta pururea cinstim sfântă şi purtătoarea de lumină pomenirea ta, lăudând pe Mântuitorul şi cu credinţă strigând ţie: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Acatistul Sfinţilor 9 mucenici din Cizic

Rugăciunile începătoare

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic:

Condacul 1

Aleşi de către împăratul Puterilor, Domnul nostru Iisus Hristos, nouă pătimitori ai Lui, în Cizic adunaţi împreună din felurite ţări şi oraşe, de moarte şi chinuri nu v-aţi înfricoşat, mărturisindu-L cu îndrăzneală pe Hristos! Ne bucurăm duhovniceşte de sfânta voastră prăznuire şi, cântând vitejia voastră plină de har şi răbdare, luptători multpătimitori ai lui Hristos, întăriţi întru voia Sa, vă rugăm să mijlociţi întru rugăciune pentru mântuirea noastră, a celora care strigăm: ***Bucuraţi- vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!***

Icosul 1

Precum îngerii din cer, v-aţi înălţat cu gândul de la cele pământeşti la cele cereşti, la Hristos, împăratul tuturor, neîncetat privind cu ochii credinţei, Sfinţilor mucenici Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie, Filimon! Voi în mijlocul închinătorilor la idoli ai cetăţii Cizic, fără de teamă v-aţi mărturisit a fi creştini şi întăriţi de puterea lui Dumnezeu, mulţime de chinuri cu bărbăţie aţi răbdat pentru Hristos şi aţi plecat capetele voastre sub sabie. Pentru aceasta, fericind suferinţele voastre şi tăierea capetelor, grăim:
Bucuraţi-vă, că aţi dispreţuit bucuriile pământeşti;
Bucuraţi-vă, că aţi râvnit bunurile cereşti;

Bucuraţi-vă, mărturisitorilor nebiruiţi ai lui Hristos, ce aţi păstrat neîntinată credinţa;
Bucuraţi-vă, că aţi urmat patimilor lui Hristos şi morţii Sale;
Bucuraţi-vă, că prin puterea Celui Înviat aţi călcat capiştea iadului;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre în mâinile lui Dumnezeu le-aţi încredinţat şi aţi câştigat cununi de biruinţă;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 2-lea
Văzând cetatea Cizic a fi plină de idoli, voi, înţelepţi mucenici ai lui Hristos, în număr de nouă, v-aţi răzvrătit cu duhul şi, râvnind întru Dumnezeu şi fiind întăriţi de harul dumnezeiesc, aţi început a propovădui şi a învăţa despre numele Domnului, vădind rătăcirea idolească; oamenii însă, orbiţi fiind de întunericul necredinţei, de îndată, legaţi ca pe nişte răufăcători, v-au înfăţişat împăratului Cizicului spre a fi osândiţi; dar, într-armându-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca nişte ostaşi credincioşi ai lui Hristos, nu v-aţi lepădat de atotputernicul Voievod, Domnul vostru, strigând Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Ştiind că cel ce va răbda până la sfârşit, cu răbdare râvnind, acela se va mântui, mucenici ai lui Hristos, căutând la mucenicia ce va urma, la Iisus - începutul şi Plinitorul credinţei, aţi răbdat chinuirea trupurilor voastre, bucurându-vă şi minunându-vă de rănile pătimite pentru dragostea către Domnul. Pentru aceasta:
Bucuraţi-vă, sfinţilor mucenici, iubitori ai Domnului Hristos, care pentru noi sufletul Său pe Cruce L-a dat;
Bucuraţi-vă, că v-aţi străduit să vă asemănaţi Lui, prin răbdarea chinurilor;
Bucuraţi-vă, că suferinţele şi chinurile le-aţi preschimbat în biruinţa credinţei;
Bucuraţi-vă, că v-aţi proslăvit vărsându-vă sângele pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, căci binecuvântat este pământul pe care s-a vărsat sângele vostru;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre le-aţi jertfit cu dragoste pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 3-lea
Întăriţi de puterea lui Dumnezeu, prea minunaţi nouă mucenici, nu v-aţi înfricoşat de pedepsele rău credinciosului împărat al Cizicului, nici de uneltirile împăratului nevăzut al lumii acesteia, ci aţi mărturisit pe Hristos Iisus; cu gurile voastre L-aţi mărturisit Dumnezeu adevărat, Acesta, dăruindu-vă cuvânt şi înţelepciune, la care chinuitorul nu a avut nimic a spune potrivnic, şi a fost ruşinat şi biruit de adevăr; asemenea şi toate chinurile voastre au mărturisit întreaga voastră dorire de Dumnezeu; astfel înfricoşându-se oamenii, văzând răbdarea voastră destoinică şi cu-no-

scând asupra voastră puterea şi ajutorul atotputernicului Dumnezeu, au strigat Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având în minte cuvintele Domnului: nici fir de păr de pe capetele voastre nu va cădea, aţi crezut astfel că nu doar părul, chinuit pentru Hristos, se va arăta întreg la înviere, ci însuşi trupul, care a pătimit răni şi zdrobire pentru Hristos, întreg va învia întru slavă multă. Astfel, minunaţi pătimitori ai lui Hristos, întăriţi de credinţă şi lăudându-vă cu nădejdea slavei lui Dumnezeu, aţi plinit cale cea bună a mucenîciei şi sufletele voastre sfinte în mâinile lui Dumnezeu le-aţi încredinţat. Pentru aceasta, şi noi vă înălţăm aceste cântări de laudă:

Bucuraţi-vă, că aţi vădit bărbăţie prea minunată;

Bucuraţi-vă, că prin nădejdea întru înviere, Hristos v-a făcut de neînvins înaintea chinuitorilor;

Bucuraţi-vă, că Hristos va preschimba trupurile voastre smerite, asemenea trupului slavei Sale;

Bucuraţi-vă, părtaşi ai fericitei vieţi veşnice;

Bucuraţi-vă, că dimpreună cu îngerii cântaţi cântare de biruinţă;

Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Chinuit fiind pentru sfânta credinţă întru numele Domnului Hristos, furtuna ispitelor şi a necazurilor s-a prăbuşit asupra ta, Teognis, dar nu s-a clătinat lăcaşul sufletului tău, căci a fost zidit pe piatra, care este Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu; când însă te-au adus înaintea împăratului cetăţii pentru judecată, pe tine nici temniţa, nici bătăile crunte, nici rănile nu te-au făcut să te lepezi de Hristos, spre mărturisire chinuitorilor; şi târât pe pământ, şi lovit necruţător cu vine de bou şi cu unghii de fier strujit, tare şi viteaz întru suferinţă te-ai arătat; cu şuvoaiele sângelui tău precum cu o porfiră te-ai înveşmântat, şi ochiul inimii l-ai aţintit la Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind înfricoşătoarea poruncă a neruşinatului împărat de a vă lepăda de Hristos şi de a aduce jertfa idolilor, văzând uneltele chinurilor pregătite vouă, slăviţilor pătimitori, aţi cugetat la ziua celei de a doua veniri pe pământ a Domnului nostru Iisus Hristos şi la cumplita mânie a judecăţii Sale, când va veni din cer întru slava Sa dimpreună cu toţi sfinţii Săi îngeri; pentru aceasta, ostaşi ai lui Hristos, ce, nebiruiţi întru multă răbdare, v-aţi predat chinurilor şi rănilor pentru Împărăţia Cerurilor, primiţi de la noi aceste cuvinte de laudă:

Bucuraţi-vă, că v-aţi adus aminte de cuvântul Domnului că cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că aţi luat aminte celor grăite de către Hristos: nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeţi-vă mai curând de acela care poate şi sufletul, şi trupul să le piardă în gheenă;
Bucuraţi-vă, cei ce v-aţi grăit vouă înşivă: cumplitele chinuri omeneşti sunt vremelnice, chinurile gheenei însă sunt veşnice; să ne izbăvim, aşadar, de chinurile veşnice, neînfricoşându-ne de cele vremelnice;
Bucuraţi-vă, robi ai lui Hristos, credincioşi până la moarte, răsplătiţi de Domnul cu cununile vieţii;
Bucuraţi-vă, că la înfricoşătoarea judecată Domnul vă va număra cu cei de-a dreapta şi vă va învrednici cu cei ce L-au iubit;
Bucuraţi-vă, căci, spune împăratul Slavei: veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, şi moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Stea de Dumnezeu rânduită, povăţuitoare către Hristos Dumnezeu, Soarele Dreptăţii, te-ai arătat, Sfinte mucenice Ruf, şi cu strălucirea muceniciei tale ai luminat oamenilor dintru întunericul necredinţei, puterea harului lui Dumnezeu arătându-se întru neputinţa ta. Pentru aceasta, legate având mâinile şi picioarele, necinste şi batjocură ai răbdat, ai îndrăznit spre pătimire şi viaţa nu ţi-ai cruţat-o pentru Domnul, ci, cu fiare şi bice fiind bătut cu cruzime şi ars cu foc, ai strigat către El cu glas mare: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzându-vă încătuşaţi, suferind pentru numele Domnului Iisus Hristos, pe El iubindu-L, întru El având credinţă, voi, nouă mucenici ai lui Hristos, întru necazul vostru şi în strâmtoarea temniţei, mângâiaţi de Duhul Sfânt, cu bucurie aţi grăit unii altora: trup şi sânge nu vom cruţa, ne vom înfăţişa fără de frică la orice pătimire, vom muri pentru Hristos, ca să vieţuim cu El în vecii vecilor, bucurându-ne neîncetat. Pentru aceasta, slăvind minunatele voastre pătimiri, vă aducem laudă:
Bucuraţi-vă, că aţi încredinţat inimile voastre în mâinile lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, vase alese ale harului Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, lăcaşuri minunate ale Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, că aţi dobândit întru Duhul Sfânt adevăr, pace şi bucurie;
Bucuraţi-vă, lesne mijlocitori ai bucuriei veşnice;
Bucuraţi-vă, întăriţi de Duhul Atotstăpânitor, care v-a dăruit bucuria mântuirii întru Domnul;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al lui Hristos, care a pătimit pentru noi, mucenice Antipatru, legat fiind de stâlp şi bătut cu vergi cu spini de către răii chinuitori, te-ai asemănat Domnului Hristos, încununat cu cunună de spini. Tu priveai la Hristos, pentru noi rănit şi batjocorit; şi, răbdând mulţime de chinuri pentru El, precum şi Hristos a pătimit pentru noi, ai cântat Lui, Împăratului tău, cu dragoste puternică: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Aţi revărsat, sfinţilor nouă mucenici, în cetatea Cizic, lumina virtuţilor creştineşti, precum căderea unor stele strălucitoare - şi aţi luminat adânca noapte a închinării la idoli. Hristos Domnul, prin pronia Sa dumnezeiască, v-a trimis ca pe nişte oi în mijlocul lupilor; voi, însă, Mielului Hristos, Fiului lui Dumnezeu jertfit cu voie pentru lume, v-aţi arătat adevăraţi învăţăcei. Cu înţelepciunea lui Dumnezeu, luminaţi de Duhul Sfânt, aţi înţeles trecerea vieţii şi aţi nesocotit chinurile, păzind credinţa dreaptă spre viaţa veşnică; de acestea minunându-ne, vă cântăm astfel:

Bucuraţi-vă, că urmând cuvântului Domnului, înţelepţi ca şerpii, nevinovaţi ca porumbeii - înţelepţi întru cele bune şi lipsiţi de viclenie întru cele rele aţi fost;

Bucuraţi-vă, că, asemenea lui Hristos, care a fost blând şi smerit cu inima, şi voi cu blândeţe aţi răbdat dosădiri şi batjocură;

Bucuraţi-vă, că întru pătimiri nu v-aţi împotrivit chinuitorilor voştri, ci cu smerenie aţi mers ca nişte oi la junghiere;

Bucuraţi-vă, că în viaţa voastră aţi urmat virtuţilor lui Hristos;.

Bucuraţi-vă, mieilor, care v-aţi adus jertfă lui Hristos;

Bucuraţi-vă, că Hristos v-a fericit şi moştenitori ai pământului v-a arătat;

Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Vrând vrăjmaşul mântuirii neamului omenesc să te înspăimânte pe tine, neîn-fricoşatule oştean al lui Hristos, Sfinte mucenice Teostih, a stârnit mânia şi înverşunarea necredinciosului împărat al Ciziculuі, care a poruncit să fii chinuit cumplit, tu, însă, fiind bătut fără de cruţare cu vergile, strujit şi împuns cu coarne de fier, mulţumeai lui Hristos că te-a învrednicit a suferi chinuri pentru slava numelui Său cel sfânt. Întărit de puterea lui Dumnezeu, n-ai primit sfatul vrăjmaşului nevăzut şi, cu credinţă, ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Minunatul Hristos Dumnezeu proslăvit întru sfinţii Săi v-a dăruit vouă, mucenicilor, nu doar să credeţi întru El cu întreagă înţelepciune, dar şi să mărturisiţi Dumnezeirea Sa şi să pătimiţi pentru El. Hristos v-a adunat prea luminată oştire

mucenicească, într-un sobor de mucenici, în Biserica Dumnezeului celui Viu dimpreună cu voi fiind. Pentru aceasta cu bucurie vă aducem acestea:
Bucuraţi-vă, căci şi vouă v-a grăit Domnul în Evanghelie: unde sunt adunaţi doi sau trei în numele Meu, sunt şi Eu în mijlocul lor;
Bucuraţi-vă, căci şi voi aţi fost mângâiaţi de cuvântul evanghelic: în lume necazuri veţi avea, dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea;
Bucuraţi-vă, căci şi vouă v-a fost făgăduit, grăindu-vă: Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului;
Bucuraţi-vă, căci vi s-a dăruit biruinţă de către Domnul nostru Iisus Hristos;
Bucuraţi-vă, căci, întăriţi de harul lui Dumnezeu, aţi ţinut piept chinuitorilor, dar, mai cu seamă aţi înfrânt puterile diavoleşti;
Bucuraţi-vă, căci Hristos Dumnezeu v-a fost stâlp de tărie înaintea vrăjmaşului;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Cale înfricoşătoare şi cumplită ai urmat, Artemas, slăvite mucenice, legat fiind de roată şi aruncat la vale, ca să ţi se zdrobească mădularele! Calea chinurilor tale străluceşte sub razele Soarelui Neapus, pentru că ai căutat spre Domnul, alipit fiind cu mintea şi dragostea de Hristos. Hristos este Puterea, Dumnezeu şi Domn, Lui ai cântat, multpătimitorule: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Toată ceata voastră, nouă sfinţi mucenici, nădăjduise întru Hristos Dumnezeu că va căuta dintru înălţime la jertfa voastră, dimpreună cu mulţimea de sfinţi îngeri şi vă va ajuta vouă, celor întru neputinţă. Credincios este Dumnezeu, căci nu a îngăduit să fiţi ispitiţi peste puteri, ci, dimpreună cu încercare, a lucrat şi izbăvirea, ca să le puteţi purta; pentru aceasta, primiţi de la noi aceste laude:
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu v-a mângâiat întru toate necazurile voastre;
Bucuraţi-vă, că precum multe au fost pătimirile lui Hristos, asemenea Hristos a înmulţit mângâierea voastră;
Bucuraţi-vă, căci puterea lui Hristos s-a sălăşluit întru voi, pentru aceasta toate le puteţi întru Hristos Iisus, care vă întăreşte;
Bucuraţi-vă, căci dragostea lui Dumnezeu s-a revărsat prin Duhul Sfânt în inimile voastre şi v-a dăruit nădejdea neruşinată întru slava Lui;
Bucuraţi-vă, căci Domnul Puterilor, ajutor întru necazuri, este cu voi şi nimic nu vă poate despărţi de dragostea lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre, precum păsările izbăvite din laţuri au zburat spre minunatele locaşuri ale Raiului;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Avut-ai tot trupul rănit până la oase, bunule pătimitorule Magnon, când chinuitorul te-a dezgolit şi întins pe pământ şi te lovea îndelung fără de milă pe grumaz şi pe pântece, cu cleşte încinse chinuindu-te. Domnul însă, prin putere nevăzută, fiind alături de tine, ţi-a uşurat suferinţele şi a încredinţat inima ta spre răbdare şi iubire dumnezeiască. Pentru aceasta, întru chinuri ai cântat lui Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii mult grăitori nu pot să vă aducă vrednică laudă, nouă mucenici ai lui Hristos, care aţi plecat sabiei grumazul pentru Hristos, cel ce a plecat cerurile şi S-a pogorât; voi, vărsând sângele vostru, v-aţi făcut părtaşi ai patimilor Lui. Noi însă, nevrednicii, aceste daruri de cântare aducem vouă, zicând:
Bucuraţi-vă, că Hristos v-a dat paharul Său să-l beţi şi să vă botezaţi cu botezul cu care însuşi S-a botezat;
Bucuraţi-vă, căci calea şi pătimirile voastre sunt înaintea ochilor lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că L-aţi iubit pe Hristos cu tot sufletul;
Bucuraţi-vă, că aţi pătimit împreună cu Hristos şi împreună cu El vă veţi proslăvi;
Bucuraţi-vă, că aţi primit de la El slava veşnică şi veşmânt neputrezicios;
Bucuraţi-vă, căci ca pe nişte comori cereşti v-au primit, ca pe un grâu copt;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Venind să mântuieşti lumea, fiind aprins de dragostea Fiului lui Dumnezeu, mucenice Teodot, te-ai arătat mai puternic decât focul. Pe tigaia încinsă foarte, gol fiind aşezat şi în cazanul clocotit fiind scufundat, ai dispreţuit cu vrednicie arderea şi chinul amar, dar nicidecum despărţindu-te de dragostea lui Hristos, Îi cântai cu umilinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Împăratului celui veşnic lui Hristos, pururea ascultători întru toate, mucenicilor multpătimitori, v-aţi adunat laolată în Cizic, venind din multe locuri şi ţări şi, intrând în cetate, L-aţi propovăduit pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel care a venit în trup, voi, slăviţilor - şi fără de frică aţi grăit cuvântul lui Dumnezeu. Când însă locuitorii Cizicului nu au primit bunavestire a lui Hristos, ba chiar v-au dat la chinuri, cazne şi moarte cumplită, voi, binevestitorilor ai lui Hristos, ieşind de acolo nu cu trupul, ci cu sufletul, nu doar că praful din cetate nu l-aţi scuturat de pe încălţămintele voastre, ba chiar trupurile voastre trecătoare, chinuite pentru vestirea lui Hristos, le-aţi lăsat spre mărturie pentru ziua judecăţii. Pentru aceasta, cu evlavie strigăm vouă:

Bucuraţi-vă, că aţi mers prin cetatea Cizic cu picioare următoare lui Hristos;
Bucuraţi-vă, binevestitori ai Evangheliei lui Hristos;
Bucuraţi-vă, căci aţi propovăuit pe Dumnezeul întrupat;
Bucuraţi-vă, căci chinurile, focul şi tăierea sabiei pentru El vouă vi s-au preschimbat în dulceaţă;
Bucuraţi-vă, că oamenilor care nu v-au primit şi nu v-au ascultat, le-aţi lăsat trupurile voastre drept mărturie a jertfei voastre înălţate spre mântuire lor;
Bucuraţi-vă, căci curgerea muceniciei voastre s-a sfârşit cu bine, căci v-aţi păstrat curată credinţa, pentru care vă este hărăzită cununa dreptăţii;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Cântare aducem ţie, Tavmasie, mucenice! Sufletul tău a vădit răbdare neclintită şi mărinimie a jertfei, când nemilostivii chinuitori adăugau rană la rană şi suferinţă la suferinţă, căci cu cuţite te-au spintecat şi au tăiat trupul tău, şi cu suliţe au împuns cumplit coastele tale. Tu însă, mucenice Tavmasie, ai fost asemenea Domnului Hristos, care pe Cruce a fost împuns în coastă de către unul dintre oşteni, căci ai grăit, bucurându-te şi slăvind pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Torţă dumnezeiască, strălucind celor din întunericul necredinţei şi al mulţimii de idoli s-au arătat trupurile voastre neputrezicioase, nouă sfinţi mucenici! Când, după înscăunarea marelui Constantin a încetat prigoana şi a strălucit lumina evlaviei întru tot pământul, atunci în Cizic, în biserica voastră, mulţime de minuni şi de tămăduiri s-au întâmplat de la sfintele voastre moaşte, pentru care mult popor necredincios s-a întors la Hristos. Pentru aceasta, spre lauda voastră, strigăm: Aliluia!
Bucuraţi-vă, căci locuitorii cetăţii Cizic, văzând harul lui Dumnezeu, minunat lucrător prin mult tămăduitoarele voastre moaşte, au primit sfânta credinţă în Hristos;
Bucuraţi-vă, că idolii şi locaşurile idoleşti din Cizic s-au prăbuşit, iar în locul lor au fost înălţate locaşuri lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, dătătorilor de tămăduiri nesecate;
Bucuraţi-vă, căci mare este binecuvântata voastră putere, a mucenicilor lui Hristos: în mormânt fiind, duhurile răutăţii le alungaţi, ca şi cum aţi fi vii, iar, celor ce vin cu credinţă le pliniţi cererile;
Bucuraţi-vă, căci prin strălucirea minunilor prea minunate luminaţi pe cei credincioşi, iar pe cei necredincioşi îi aduceţi la Hristos;
Bucuraţi-vă, căci moaştele voastre sfinte s-au arătat tuturor, precum un steag biruitor,
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Harul dumnezeiesc te-a întărit întru mucenicie, Filimon mult pătimitorule! Căci, fiind agăţat de coaste cu cange de fier şi atârnat de copac, neclintit ai fost în mărturisirea lui Hristos Dumnezeu, cântându-I cântare de laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând multele şi prea slăvitele voastre faceri de minuni, vă lăudăm, prea lăudaţilor nouă mucenici ai lui Hristos. Când creştinii evlavioşi au ridicat din pământ trupurile voastre, pe care le-au aflat neputrezite, şi le-au dus în biserica ridicată în numele vostru, minuni au izvodit de la acestea, precum nişte raze strălucitoare. Noi, însă, cu dragoste cântând harul tămăduirilor dăruit vouă de către Dumnezeu, zicem:

Bucuraţi-vă, că după sfârşitul vostru, Hristos Dumnezeu a izvorât izvoare de minunate tămăduiri, spre proslăvirea voastră;

Bucuraţi-vă, izgonitorilor ai duhurilor necurate din oameni;

Bucuraţi-vă, tămăduitorilor desăvârşiţi ai celor gârbovi şi bolnavi de friguri;

Bucuraţi-vă, căci s-a izbăvit de povara apelor un oarecare bărbat atingându-se de racla cinstitelor voastre moaşte;

Bucuraţi-vă, că şi numai prin chemarea cinstitelor voastre nume se tămăduieşte boala frigurilor, dar şi orice boală a celor ce vin către voi cu credinţă;

Bucuraţi-vă, bunilor biruitori mucenici, încununaţi cu cununile biruinţei de către Mântuitorul Hristos, căci suferinţele voastre s-au răsplătit cu cinstea şi slava Împărăţiei Cerurilor;

Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, bunilor biruitori şi mult pătimitorilor nouă mucenici ai lui Hristos, cu milostivire primiţi de la noi, nevrednicii şi păcătoşii, cântarea de laudă adusă vouă astăzi; şi, ca nişte înainte stătători ai slavei cereşti, care aveţi îndrăzneală multă către Hristos Dumnezeul nostru, pomeniţi-ne şi pe noi, cei ce vă fericim cu dragoste şi cinstim mucenicia voastră minunată; cereţi de la Domnul iertare păcatelor noastre, întărire în credinţă, izbăvire de necazuri şi nevoi, ca pururi, cu buze mulţumitoare să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1

Precum îngerii din cer, v-aţi înălţat cu gândul de la cele pământeşti la cele cereşti, la Hristos, împăratul tuturor, neîncetat privind cu ochii credinţei, Sfinţilor mucenici Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie, Filimon!

Voi în mijlocul închinătorilor la idoli ai cetăţii Cizic, fără de teamă v-aţi mărturisit a fi creştini şi întăriţi de puterea lui Dumnezeu, mulţime de chinuri cu bărbăţie aţi răbdat pentru Hristos şi aţi plecat capetele voastre sub sabie. Pentru aceasta, fericind suferinţele voastre şi tăierea capetelor, grăim:
Bucuraţi-vă, că aţi dispreţuit bucuriile pământeşti;
Bucuraţi-vă, că aţi râvnit bunurile cereşti;
Bucuraţi-vă, mărturisitorilor nebiruiţi ai lui Hristos, ce aţi păstrat neîntinată credinţa;
Bucuraţi-vă, că aţi urmat patimilor lui Hristos şi morţii Sale;
Bucuraţi-vă, că prin puterea Celui Înviat aţi călcat capiştea iadului;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre în mâinile lui Dumnezeu le-aţi încredinţat şi aţi câştigat cununi de biruinţă;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul 1

Aleşi de către împăratul Puterilor, Domnul nostru Iisus Hristos, nouă pătimitori ai Lui, în Cizic adunaţi împreună din felurite ţări şi oraşe, de moarte şi chinuri nu v-aţi înfricoşat, mărturisindu-L cu îndrăzneală pe Hristos! Ne bucurăm duhovniceşte de sfânta voastră prăznuire şi, cântând vitejia voastră plină de har şi răbdare, luptători multpătimitori ai lui Hristos, întăriţi întru voia Sa, vă rugăm să mijlociţi întru rugăciune pentru mântuirea noastră, a celora care strigăm: ***Bucuraţi- vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!***

Pe urmă:

Rugăciunea întâi

O, prea lăudaţilor Sfinţi mucenici, destoinicilor robi ai lui Hristos: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon, care v-aţi adunat pentru Hristos din felurite ţări şi cu îndrăzneală L-aţi propovăduit în Cizic - Dumnezeu şi Om desăvârşit; fiind siliţi să vă închinaţi la idoli, i-aţi călcat în picioare şi pe împărat aţi ruşinat; nu v-aţi înfricoşat de mulţimea de chinuri şi arderi, nici de tăierea cu sabia, ci aţi vărsat sângele vostru precum apa, cu care, precum o purpură, Biserica lui Hristos, asemenea unei mirese aţi împodobit-o; pentru aceasta, astăzi sunteţi încununaţi cu cununile neveştejite ale slavei veşnice, v-aţi sălăşluit cu chipuri îngereşti în locaşurile cereşti, pururi întru negrăita bucurie, scăldaţi în lumină dumnezeiască, îndulcindu-vă de vederea negrăitei Sale bunătăţi.

Pentru aceasta şi noi, smeriţii, alergăm la voi, şi, privind cu umilinţă la icoana voastră, vă rugăm: rugaţi pe Hristos Dumnezeu pentru noi, ca unii ce aveţi îndrăz-

neală, ca să ne izbăvim cu rugăciunile voastre de toată neputinţa sufletească şi trupească. Căci, de la Dumnezeu v-a fost dăruit harul tămăduirii tuturor celor ce aleargă cu credinţă şi precum pe bărbatul bolnav de friguri l-aţi tămăduit, întocmai şi noi, credincioşi, primind cele asemenea, vă cinstim, sfinţilor mucenici, mulţime de daruri având de la Hristos Dumnezeu, a căruia este slava, dimpreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

O, marilor plăcuţi ai lui Dumnezeu, Sfinţilor mucenici ai lui Hristos: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon! Voi, fiind slujitori credincioşi ai împăratului Hristos şi lucrând jertfa cea bună, aţi pătimit pentru El chinuri. Pentru aceasta, după nemincinosul Lui cuvânt - unde voi fi Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu - şi voi, astăzi, împreună cu îngerii, staţi înaintea împăratului Hristos şi, dintru înălţimea slavei cereşti, cu milostivire priviţi spre biserica voastră şi spre cei ce se roagă în ea.

Rugaţi-L pe Domnul Puterilor să păzească Biserica Sa sfântă şi ţara noastră ortodoxă de nevoi şi de necazuri, de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, să biruie înşelarea necredinţei şi turma lui Hristos să o izbăvească de lupii care o pierd, vorbind viclean cele bune, cele bune viclenindu-le, întunericul dându-1 drept lumină, iar lumina întuneric; de clătinarea minţii, precum trestia în vânt şi de slăbănogirea păcătoasă a sufletelor.

Harul dăruit de Dumnezeu al facerii de minuni, nouă mucenici ai lui Hristos, revărsaţi-1 spre noi toţi, cei ce cu credinţă alergăm la voi, şi toate suferinţele noastre sufleteşti şi trupeşti tămăduiţi-le, şi toate cererile noastre bune pliniţi-le.

O, dar, sfinţilor mult pătimitori, rugaţi pe Domnul pentru noi, ca să ne dăruiască harul Său dumnezeiesc şi darul Sfântului Duh, care toate neputinţele le tămăduieşte şi cele cu lipsă le plineşte, ca să lucreze mântuirea noastră prin mijlocirea lui Hristos Mântuitorul nostru, să ne izbăvim de laţurile vrăjmaşului şi de păcate şi să fie miluite sufletele noastre, ca toţi împreună cu voi şi cu toţi sfinţii să proslăvim pe Dumnezeu, cel în Treime slăvit: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Sursa:**https://www.ascorcluj.ro/2020/04/29/acatistul-sfintilor-noua-mucenici-din-cizic/**

Acatistul Sfinţilor 9 mucenici din Cizic (în rusă)

АКАФИСТ СВЯТЫМ ДЕВЯТИ МУЧЕНИКАМ КИЗИЧЕСКИМ

Кондак 1

Избрании от Царя Сил, Господа Иисуса, страстотерпцы Христовы девяточисленнии, от различных стран в граде Кизице во едино собраннии и Христа дерзновенне, мук и смерти не убоявшеся, исповедавшии, торжествуем духовне во святем празднице вашем и, воспевающе благодатную терпения вашего доблесть, молим вас, вои Христовы многострадальнии и утвержденнии в воле Христовой, и нам спасения испросите, зовущим: Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девято-численнии.

Икос 1

Яко Ангели премирнии, вознесшеся мыслию от земных к небесным, ко Христу, Владыце всех, непрестанно веры очима взирающе, мученицы святии, Феогниде, Руфе, Антипатре, Феостихе, Артемо, Магне, Феодоте, Фавмасие, Филимоне, посреде кумирослужителей града Кизического исповедасте себе безбоязненно христианы быти и, силою Божиею укрепляеми, многия муки мужественне за Христа претерпесте и под меч главы ваша преклонисте, темже, ублажающе страдания ваша и усекновение, глаголем:

Радуйтеся, земныя радости презревшии;

Радуйтеся, благ небесных возжелавшии.

Радуйтеся, исповедницы Христовы непобедимии, веру непорочну соблюдшии;
Радуйтеся, страсти Христове последовавшии и смерть Христову смертию своею подражавшии.
Радуйтеся, силою Воскресшаго державу адову поправшии;
Радуйтеся, души своя в руце Божии предавшии и победныя венцы приемшии.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 2
Видяще идолов полн сущь град Кизический, вы, о богомудренное мучеников Христовых сочетание девяточисленное, возмутистеся духом и, ревностию о Бозе горяще и благодатию Божественною укрепляеми, начасте провещавати и учити о имени Господа Иисуса, заблуждение идольское обличающе; людие же, тьмою неверия ослепленнии, взяша вас абие и связанных, аки злодеев, градскому в Кизице князю на истязание представиша; вы же стасте пред нечестивым князем и, оболкшеся во вся оружия Божия, яко воини Христовы вернии, никакоже отступисте от взбраннаго Воеводы, Господа своего, взывающе Ему: Аллилуиа.

Икос 2
Разумевше , яко претерпевый до конца, той спасен будет, терпением текосте, страстотерпцы Христовы, на предлежащий вам подвиг, взирающе на Начальника веры и Совершителя Иисуса, и муки и терзания телес ваших претерпели есте, радующеся и красующеся ранами, яже подъяли есте за любовь ко Господу вашему, темже:
Радуйтеся, яко Христа Господа, за ны душу Свою на Кресте положившаго, и вы, святии мученицы, взаим возлюбисте;
Радуйтеся, яко потщастеся Тому быти подобны мук терпением.
Радуйтеся, страдания и муки в торжество веры обратившии;
Радуйтеся, Христа ради излиявшимися кровью прославленнии.
Радуйтеся, яко блаженна земля, напоившаяся кровью вашими;
Радуйтеся, яко души своя любовию за Христа положисте.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 3
Силою Божиею укрепляемии, мученицы девяточисленнии предивнии, не убоястеся прещений зловернаго князя Кизическаго, ниже козней невидимаго князя мира сего, но свидетельствовасте о Христе Иисусе, усты вашими исповедающе Того истиннаго быти Бога, Той бо даде вам уста и премудрость, имже не можаше что противу отвещати мучитель, но

посрамляшеся, истиною побеждаемый, еще же и страданьми вашими свидетельствовасте все ваше к Богу желание, и ужасахуся людие, видяще ваше доблественное терпение, и познаваху на вас силу и помощь всесильнаго Бога, Емуже взывасте: Аллилуиа.

Икос 3

Имуще в памяти словеса Господня: и влас главы вашея не погибнет, веровасте тако: не токмо власы, Христа ради терзаемии, цели явятся во славе воскресения, но и самое тело, раны и раздробление за Христа претерпевшее, цело востанет со славою многою. Сего ради, страстотерпцы Христовы досточуднии, верою укрепляеми и о надежде славы Божия хвалящеся, доброе течение мученическаго подвига совершисте и души своя святыя в руце Бога предасте, темже и мы возносим вам сия песненныя хвалы:

Радуйтеся, пречудное мужество явившии;

Радуйтеся, яко надеждою воскресения Христос непобедимы вас пред мучители сотвори.

Радуйтеся, яко Христос преобразит тело смирения вашего, во еже быти сему сообразну телу славы Его;

Радуйтеся, вечныя блаженныя жизни сопричастницы.

Радуйтеся, яко со Ангелы песнь победную воспеваете.

Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 4

Мучимый за святую веру во имя Христа Господа, буря искушений и бед возшуме на тя, Феогниде, но не возможе поколебати храмины души твоея, основана бо бе на Камени, Иже есть Христос, Сын Бога Живаго; егда бо приведоша тя к князю градскому на судище, тебе, во свидетельство мучителем, ни темница, ни жестокая биения и раны не отвергоша от Христа, но, по земле протяженный и нещадно жилами биенный и ногтьми железными стружаемый, в страдании крепок и мужествен явился еси, струями же кровей своих, яко багряницею, одеявся и сердечное око к Богу вперив, воспевал еси Ему: Аллилуиа.

Икос 4

Слышавше грозное повеление владыки нечестиваго, да отвергшеся Христа, жертвы принесете идолом, видяще же мучительская орудия, уготованная на вы, страстотерпцы достославнии, помыслисте день втораго пришествия на землю Владыки Христа и нестерпимый гнев суда Его, егда приидет во славе Своей с небес и вси святии Ангели с Ним; сего ради, воини Христовы,

неодоленнии в терпении мнозе, предастеся на раны и муки Царствия ради Небеснаго, приимите убо от нас хвалебныя песни сия:
Радуйтеся, помянувшии словеса Господня: отвергшийся Мене пред человеки, отвержен будет пред Ангелы Божиими;
Радуйтеся, внимавшии глаголанным от Христа: не убойтеся от убивающих тело, души же не могущих убити, убойтеся же паче могущаго и душу, и тело погубити в геенне.
Радуйтеся, рекшии сами себе: мучительства ярых человек временна суть, муки же геенския вечны; да избудем мук вечных, временных убоятися не имамы;
Радуйтеся, раби Христовы, вернии даже до смерти, имже воздаст Господь венец живота.
Радуйтеся, яко на страшнем судищи Господь сущим одесную сопричтет вас и части возлюбивших Его сподобит;
Радуйтеся, имже речет Царь Славы: приидите, благословеннии Отца Моего, наследуйте уготованное вам Царствие от сложения мира.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 5

Боготечная звезда, путеводящая к Солнцу Правды Христу Богу, явился еси, святый мучениче Руфе, и светом подвига твоего страдальческаго возсиял еси людем, во тьме неверия седящим, сила бо благодати Господни в немощи твоей совершашеся. Сего ради, связанный по рукама и ногама, безчестие и поругание претерпел еси, на муки дерзнул еси и жизни не пощадил еси за Господа своего, но, жезлием и бичи узлаты жестоко биен и огнем опаляем, взывал еси к Нему велегласно: Аллилуиа.

Икос 5

Видевше себе в узах страждущия за имя Господа Иисуса Христа, Егоже возлюбисте и в Негоже веровасте, вы, страдальцы Христовы девяточисленнии, Духом Святым в скорби вашей и тесноте темничней утешаеми, радующеся, друг ко другу глаголасте: плоти и крови не пощадим, станем небоязненно ко всякому мучению, умрем о Христе, да во вся веки поживем с Ним, ликующе непрестанно. Темже, подвиги ваша чудныя славяще, восхваляем вас сице:
Радуйтеся, сердца ваша в руце Божии положившии;
Радуйтеся, благодати Святаго Духа избрании сосуди.
Радуйтеся, прекрасное Духа Святаго жилище;
Радуйтеся, правду, мир и радость о Дусе Святе стяжавшии.
Радуйтеся, вечныя нам радости благоприятнии ходатаи;

Радуйтеся, Духом Владычним утвержденнии, Имже радость спасения о Господе дадеся.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 6
Проповедник Христова нас ради страдания явился еси, мучениче святый Антипатре, к столбу бо привязанный и терновными розгами биен злобными мучители, сообразен был еси Христу Господу, венцем от терния увенчану. Сего ради ко Христу взирал еси, нас ради уязвленному и поруганному, и, терпя за Него многия муки, якоже и Той претерпе за ны, воспевал еси Ему, Владыце твоему, от любве крепкия: Аллилуиа.

Икос 6
Возсиясте, святии девяточисленнии страстотерпцы, в граде Кизице светоч добродетелей христианских, яко светоносных звезд схождение, и просветисте нощь глубокую идолослужения. Христос бо Господь манием Своим Божественным посла вас, яко овцы посреде волков; вы же Агнцу Христу, волею закланному за мир Сыну Божию, истиннии последователие показастеся, мудростию Божиею, яже о Дусе Святе, просвещаемии, уразуместе мимоходящую жизнь и нерадисте о муках, вечныя ради жизни правую веру соблюдасте, о чесом удивляющеся, вопием к вам сице:
Радуйтеся, яко по слову Господню, мудри яко змия, мудри во благое, и цели яко голубие, прости во злое, бысте;
Радуйтеся, яко подобящеся Христу, Иже кроток бе и смирен сердцем, и вы досады и укорения кротце претерпесте.
Радуйтеся, яко в злостраданиих не противистеся озлоблявшим вас, но во смирении вашем яко овцы на заколение ведостеся;
Радуйтеся, яко добродетелем Христовым подражасте в житии своем.
Радуйтеся, агнцы, Христу себе в жертву принесшии;
Радуйтеся, ихже Христос ублажи и наследники земли живых показа.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 7
Хотя враг спасения рода человеческаго устрашити тя, небоязненнаго воина Христова, страстотерпче святый Феостихе, подвиже на гнев и ярость злочестиваго князя града Кизика, иже повеле люте мучити тя; ты же, биен быв палицами без пощадения, чрепы строган и рожны избоден, благодарил еси Христа, яко сподоби тя мучения страдати, славы ради имене Его святаго. Силою Божиею укрепляем, отразил еси совет невидимаго врага и верно воспевал еси Богу: Аллилуиа.

Икос 7

Дивный Христос Бог и прославляяйся во святых Своих, дарова вам, мученицы, не токмо единомудренне в Него веровати, но и ходити единомышлением в добрем исповедании Божества Его и по Нем страдати. Христос бо собра вас, пресветлое мученическое воинство, в собор мучеников един, в Церковь Бога Жива, и пребысть с вами, темже радостно приносим вам таковая:

Радуйтеся, яко и вам рече Господь во Евангелии: идеже еста два или трие, собрани во имя Мое, ту есмь посреде их;

Радуйтеся, яко и вас утеши евангельским глаголом: в мире скорбни будете, но дерзайте: Аз победих мир.

Радуйтеся, яко и вам обетова, глаголя: се Аз с вами есмь во вся дни до скончания века;

Радуйтеся, яко дадеся вам победа Господем нашим Иисусом Христом.

Радуйтеся, яко благодатию Божиею укрепляеми, противитися мучителем, паче же и всей диавольстей силе, возмогосте;

Радуйтеся, яко Христос Бог бысть вам столп крепости от лица вражия.

Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 8

Странноужасную и жестокую шествовал еси стезю, Артемо, мучеником славо, к колеси привязанный и сверху горы долу низпущенный, яко уди твои сокрушишася. Путь же твоего страдания подобно свету светится, Света Незаходимаго лучами озарен, зане на Господа взирал еси, мыслию и любовию ко Христу привязан. Христос бо Сила, Бог и Господь, Емуже взывал еси, страстотерпче: Аллилуиа.

Икос 8

Весь сонм ваш, мученицы святии девяточисленнии, надеястеся на Христа Бога нашего, яко имать с высоты смотрети на подвиг ваш со множеством святых Ангелов и помогати вам, немощным, будет. Верен же Бог, Иже не остави вас искуситися паче, еже могосте, но сотвори со искушением и избавление, яко возмощи вам понести, темже приимите от нас похвалы сия:

Радуйтеся, яко Бог утеши вас во всякой скорби вашей;

Радуйтеся, зане якоже избыточествоваху страдания Христова и вас, тако Христом избыточествова и утешение ваше.

Радуйтеся, яко сила Христова вселися в вы, сего ради вся возмогосте о укреплявшем вы Иисусе Христе;

Радуйтеся, яко любы Божия излияся в сердца ваша Духом Святым и дарова вам упование славы Божия непостыдное.

Радуйтеся, яко Господь Сил, Помощник в скорбех, с вами бысть, и ничтоже возможе вас разлучити от любве Божия;
Радуйтеся, яко души ваша, яко птицы, избавишася от сети ловящих и возлетеша в прекрасная селения райская.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 9
Все тело твое уязвенно до костей имел еси, добрый страдальче Магне, егда мучитель, обнажив тя, на земли простре и бияше по хребту без милости и по чреву надолзе, таже клещами разжженными терзаше тя. Господь же, невидимою силою тебе соприсутствуя, облегчаваше болезни твоя и утверждаше сердце твое в терпении и любви Божественней, темже в муках воспевал еси Христу Богу: Аллилуиа.

Икос 9
Витии многовещаннии не возмогут изрещи вам достойныя хвалы, мученицы Христовы девяточисленнии, мечем бо преклонисте выи Христа ради, преклонышаго небеса и сошедшаго, и излиясте кровь вашу, общницы Сего страстей бывше. Мы же, недостойнии, сия песненныя дары приносим вам, глаголюще:
Радуйтеся, Христос бо даде вам чашу Свою пити и крещением, имже Сам крестися, креститися;
Радуйтеся, яко пред очима суть Божиима путие и подвизи ваши.
Радуйтеся, Христа вседушно возлюбившии;
Радуйтеся, яко со Христом пострадасте, да с Ним и прославитеся.
Радуйтеся, вечную славу и одеяние нетления от Него приемшии;
Радуйтеся, яко сокровища небесная вас прияша, яко пшеницу зрелу.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 10
Спасти пришедшаго мир, любовию Сына Божия разжигаем, Феодоте мучениче, огня сильнейший явился еси. На сковраду пальну, вельми разжжену, наг возложенный, таже в клокочущий коноб ввержен, опаление и муку горькую доблественне презрел еси; от любве же Христовы никакоже разлучився, Тому пел еси умиленно: Аллилуиа.

Икос 10
Царю Предвечному, Христу во всем послушливи бывше, мученицы многострадальнии, от различных мест и стран в Кизице собрастеся во едино, и, во град вшедше, Христа Сына Божия, во плоти пришедшаго, проповедасте,

славнии, и без страха слово Божие глаголасте. Егда же людие града Кизика благовествования Христова не прияша, вас же мукам и казням и лютой смерти предаша, вы, благовестницы Божии, исходяще оттуда не телом, но душею, не прах, прилепший вам от града, оттрясосте им от ног ваших, но бренная телеса ваша, за благовестие Христа умученная, остависте во свидетельство на ня в день судный, темже благоговейно взываем вам:

Радуйтеся, вашими христопоследовательными стопами во град Кизик шествовавшии;

Радуйтеся, Евангелия Христова благовестницы.

Радуйтеся, яко Бога воплощенна проповедасте;

Радуйтеся, яко муки, огнь и мечное усечение за Него в сладость вменисте.

Радуйтеся, яко людем, иже не прияша вы, ниже послушаша вас, во свидетельство подвига вашего, во спасение их подъятаго, телеса ваша честная остависте;

Радуйтеся, яко течение мученическаго подвига добре скончасте, веру соблюдосте, прочее соблюдется вам венец правды.

Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 11

Пение приносим, Фавмасие, тебе, мучениче. Душа твоя яви крепкое терпение и подвига доблесть, приложиша бо тебе немилостивии мучителие раны к ранам и болезни к болезнем, ибо ножем избождаху и резаху плоть твою, еще же и копием ребра твоя люте пронзиша. Ты же, мучениче Фавмасие, сообразен быв Христу Господу, на Кресте от единаго из воинов копием в ребра прободенному, глаголал еси, радуяся и славя Бога: Аллилуиа.

Икос 11

Светоприемная богосиянная свеща сущим во тьме неверия и многобожия идольскаго явишася нетленная телеса ваша, святии девяточисленнии мученицы. Егда, воцарившуся великому Констатину, преста гонение и свет благочестия возсия по вселенней, тогда бо в Кизице, в храме вашем, многая чудеса и исцеления от святых мощей ваших быша, и того ради множество народа невернаго обращахуся ко Христу. Темже в похвалу вашу зовем:

Радуйтеся, яко людие града Кизика, зряще благодать Божию, в многоцелебных мощех ваших чудодействующую, прияша святую веру во Христе;

Радуйтеся, яко идоли и идольстии храми в Кизице сокрушишася, а вместо тех храми Божии воздвигошася.

Радуйтеся, подателие неоскуднии исцелений;

Радуйтеся, велия бо ваша, мученик Христовых, богоблагодатная сила, во гробех бо лежите и духи злобы прогоняете, и, яко живи, верою притекающим даете прошения.
Радуйтеся, яко чудес предивных сиянием верныя озаряете и неверныя ко Христу обращаете;
Радуйтеся, святыя бо мощи ваша яко знамя победное всем явишася.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 12
Благодать Божественная укрепляше тя в мученичестем подвизе, Филимоне страстотерпче: за ребра багром железным оцепленный и на древе ужасно повешенный, непреклонен пребыл еси во исповедании Христа и Бога, Емуже хвалебную песнь воспевал еси: Аллилуиа.

Икос 12
Поюще многая и преславная чудотворения ваша, восхваляем вас, всехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии: егда бо в Кизице благоверии христиане телеса ваша, изпод спуда земнаго изъемше и нетленная обретше, в храм, во имя ваше созданный, внесоша, чудесы, яко светлыми лучами, возсиясте от святых мощей ваших. Мы же, любовию воспевающе данную вам от Бога благодать исцелений, зовем:
Радуйтеся, яко по кончине вашей чудесныя целеб источники источи Христос Бог в прославление ваше;
Радуйтеся, духов нечистых от человека прогонителие.
Радуйтеся, сляченных целителие и трясавичными болезньми одержимых всеконечнии уврачевателие;
Радуйтеся, яко воднаго труда избавися муж некий, прикоснувся честней раце мощей ваших.
Радуйтеся, яко и самим призыванием честных имен ваших трясавичный недуг отгоняется и всякая болезнь всех с верою притекающих врачуется;
Радуйтеся, добропобеднии мученицы, венцы победы от Христа Спаса нашего увенчаннии, яко страдания ваша возмеришася вам славою и честию Царствия Небеснаго.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 13
(читается трижды)
О добропобеднии и многострадальнии мученицы Христовы девято-численнии, милостивно приимите от нас, недостойных и грешных, возносимое к вам ныне хвалебное песнословие; и, яко предстоятелие горния

славы, имущии дерзновение много ко Христу Богу нашему, помяните ны, ублажающия вас любовию и чтущия ваша чудныя подвиги; испросите нам у Господа оставление грехов, в вере утверждение, в добрых делех укрепление, от бед и напастей избавление, да всегда благодарными усты воспеваем Богу: Аллилуиа.
Этот кондак читается трижды, затем 1й икос и 1й кондак.

Икос 1
(читается повторно)
Яко Ангели премирнии, вознесшеся мыслию от земных к небесным, ко Христу, Владыце всех, непрестанно веры очима взирающе, мученицы святии, Феогниде, Руфе, Антипатре, Феостихе, Артемо, Магне, Феодоте, Фавмасие, Филимоне, посреде кумирослужителей града Кизического исповедасте себе безбоязненно христианы быти и, силою Божиею укрепляеми, многия муки мужественне за Христа претерпесте и под меч главы ваша преклонисте, темже, ублажающе страдания ваша и усекновение, глаголем:
Радуйтеся, земныя радости презревшии;
Радуйтеся, благ небесных возжелавшии.
Радуйтеся, исповедницы Христовы непобедимии, веру непорочну соблюдшии;
Радуйтеся, страсти Христове последовавшии и смерть Христову смертию своею подражавшии.
Радуйтеся, силою Воскресшаго державу адову поправшии;
Радуйтеся, души своя в руце Божии предавшии и победныя венцы приемшии.
Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девяточисленнии.

Кондак 1
(также читается повторно)
Избрании от Царя Сил, Господа Иисуса, страстотерпцы Христовы девяточисленнии, от различных стран в граде Кизице во едино собраннии и Христа дерзновенне, мук и смерти не убоявшеся, исповедавшии, торжествуем духовне во святем празднице вашем и, воспевающе благодатную терпения вашего доблесть, молим вас, вои Христовы многострадальнии и утвержденнии в воле Христовой, и нам спасения испросите, зовущим: Радуйтеся, прехвальнии мученицы Христовы девято-численнии.

Молитва девяти мученикам Кизическим
(из службы, составленной святителем Димитрием, митрополитом Ростовским, чудотворцем)

О всехвальнии святии мученицы, доблественнии раби Христовы, Феогниде, Руфе, Антипатре, Феостихе, Артемо, Магне, Феодоте, Фавмасие и Филимоне, иже Христа ради от различных стран собрастеся и Того совершенна Бога и Человека дерзновенно в Кизице проповедасте; принуждаеми бывше кумиром поклонитися, идолы попрасте и князя посрамисте, различных томлений и огненных прещений не убоястеся, и по различнем страдании острием меча посечени бысте, и пролиясте за Христа кровь свою, яко воду, и тою, яко багряницею, Церковь Христову, яко невесту, украсисте; темже и ныне, увенчаннии неувядаемым венцем безсмертныя славы, присно в неизглаголанней радости с лики ангельскими в небесных селениих водворяетеся, Божественным светом облистаеми и зрением Его доброты неизреченныя наслаждающеся. Сего ради и мы, смиреннии, к вам притекаем и, умильно на святый ваш образ взирающе, молим: вы молите за ны Христа Бога, яко дерзновение к Нему имущии, да вашими святыми молитвами всякаго недуга душевнаго и телеснаго избавимся. Вам бо от Бога дадеся врачебный дар от всяких скорбей с верою к вам припадающия целити, якоже и онаго славнаго мужа от трясавичныя болезни уврачевасте, да и мы, вернии, тожде получивше, почитаем вас, святии мученицы, толика дарования имущих от Христа Бога, Емуже и слава купно со Отцем и Духом Святым всегда, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Sursa:
http://semyaivera.ru/2016/01/03/akafist-devyati-muchenikam-kizicheskim/

Imnografie

Condacul Sfinților 9 mucenici din Cizic: Ceata cea tare şi luminată a celor nouă mucenici, care ca nişte mărturisitori ai Dumnezeirii Celei în Trei Străluciri, dintru început înaintea Divanului, aceştia au strigat: sângele şi sufletele noastre împreună cu trupurile, ca o jertfă fără prihană aducem Ţie, Stăpâne; numără-ne în Cetele celor Cereşti ai Tăi, ca un Dumnezeu Milostiv.

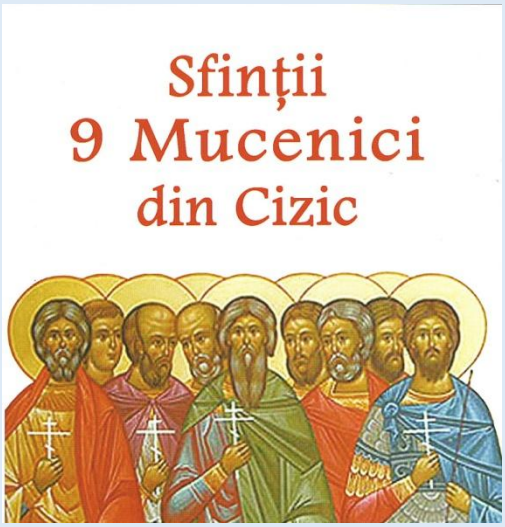

Troparul Sfinților 9 mucenici din Cizic: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

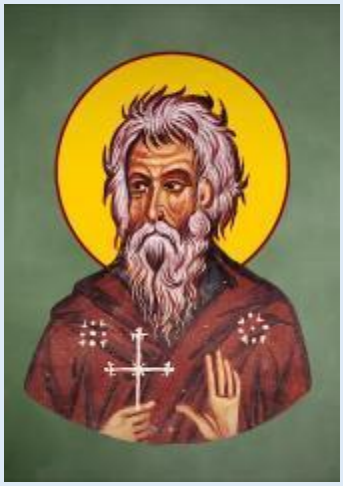

Troparul Sfântului cuvios Memnon, făcătorul de minuni: Locuitor pustiului, înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Memnon. Cu postul, cu privegherea şi prin rugăciune primind daruri cereşti, tămăduieşti pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Troparul Sfântului cuvios Memnon, făcătorul de minuni: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Memnon, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Sfinții zilei - 29 aprilie:

https://www.trinitas.tv/sfintii-zilei-29-aprilie/

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfinţilor nouă mucenici care au pătimit în Cizic

Cetatea Cizicului se afla într-o parte a Asiei, care se numea Asia mică, ce era veche şi slăvită, lângă marea Elespontului, care desparte Asia de Europa înveci-nându-se cu Troada, cea pe care picioarele învăţătorului limbilor, adică ale dumne-zeiescului apostol Pavel, au străbătut-o. Această cetate a primit sămânţa Cuvân-tului lui Dumnezeu, tot de la Sfântul Pavel, vasul alegerii.

Deşi era strălucită cu lumina sfintei credinţe, la început nu avea mulţi creştini, din pricina tiraniei celor ce prigoneau Biserica lui Hristos, mai ales de către păgânii împăraţi ai Romei, care au împărăţit mai înainte de marele Constantin, şi care dădeau înfricoşate porunci prin toate ţările şi se trimiteau ighemoni păgâni, ca pe toţi cei ce mărturiseau numele lui Hristos, să-i silească la închinarea de idoli, iar pe cei ce nu se vor supune, cu munci şi cu moarte să-i pedepsească.

Atunci mulţi credincioşi se ascundeau, fugind prin munţi şi prin pustie, iar alţii petrecând între păgâni, îşi tăinuiau buna lor credinţă în Domnul. Iar cei ce iubeau mai mult pe Hristos, Dumnezeul lor şi râvneau după El mărturiseau pe faţă Preasfânt Numele Lui şi de bunăvoie se dădeau în mâinile muncitorilor şi îşi pu-neau sufletele lor pentru El.

Unii ca aceştia, în vremea aceea ni s-au arătat bărbaţi viteji, care erau nemişcaţi în sfânta credinţă, ca muntele Sionului şi cu râvnă după Dumnezeu ardeau ca Ilie, ale căror nume sunt acestea: Teognid, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magn, Teodot, Tavmasie şi Filimon. Aceştia, fiind din diferite locuri şi ţări, s-au adunat în Cizic şi, nebăgând în seamă groaznicele porunci împărăteşti şi frica tiranilor, prea măreau pe Hristos şi cu toată îndrăzneala Îl propovăduiau pe El, că este Unul Dumnezeu Atoateziditor şi Atoateţiitor. Iar rătăcirea elinească, cea fără de Dumnezeu şi cinstitoare de mulţi zei idoleşti, o ocărau şi o mustrau, căci în loc de Dumnezeu ei cinsteau pe diavoli; în loc să se închine Făcătorului a toate, se închinau făpturii celei nelucrătoare, adică idolilor; în locul Celui viu, celor morţi; în locul Celui adevărat, se închinau mincinoşilor zei şi în locul Celui Preamilostiv şi dătător de bunătăţi, se supuneau diavolului nemilostiv.

Apoi sfinţii îndemnau pe oamenii cei orbiţi cu necredinţa, ca, lepădând întunericul cel înnegurat al minţii, să vadă adevărul; şi luminându-se cu lumina cunoştinţei, să creadă întru Unul adevăratul Dumnezeu, Cel ce este în cer şi toată lumea o stăpâneşte.

O îndrăzneală ca aceasta văzând-o slujitorii diavolului, i-au prins îndată, ca nişte lupi pe oi, cu sălbăticie şi fără de omenie şi, legându-i, i-au dus la judecată înaintea boierului cetăţii, în Cizic.

Deci, vitejii ostaşi ai lui Hristos stăteau înaintea stăpânitorilor păgâni cu dârzenie în suflet, având inimile lor aprinse cu focul dragostei către Dumnezeu şi cu râvnă, ca de o văpaie mare arzând după Dânsul. Apoi au stat, slujindu-se de toate armele lui Dumnezeu, ca să poată a se împotrivi muncitorului, şi mai ales nevăzutului boier al întunericului şi la toată puterea lui cea diavolească, cu care mai ales voiau să se lupte. Deci, erau obosiţi în multe feluri de chinuri şi pedepse, fiind aruncaţi în temniţă şi iarăşi scoşi şi chinuiţi, ca să se lepede de Hristos şi să jertfească idolilor.

Iar ostaşii lui Hristos nicidecum nu se depărtau de Domnul şi, văzând înşelăciunea păgânească şi deşarta închinare la idoli, au ocărât şi au ruşinat pe stăpânitori. Pentru aceea, după alte munci, li s-au tăiat capetele şi tot în acel loc li s-au îngropat şi trupurile.

După câţiva ani, împărăţind marele Constantin, luminat cu Sfântul Botez, a încetat prigonirea şi a răsărit lumina dreptei credinţe în toată lumea. Atunci în Cizic, bine credincioşii creştini scoţând de sub pământ trupurile celor nouă Sfinţi mucenici, şi găsindu-le nestricate, le-au pus în raclă nouă, zidind o biserică în numele lor, au adus într-însa comoara cea de mare preţ. Apoi s-au făcut multe minuni şi tămăduiri

prin sfintele lor moaşte: diavolii erau izgoniţi, gârbovii se îndreptau şi bolile de friguri cu desăvârşire se tămăduiau.

Un vestit bărbat s-a izbăvit de idropică, atingându-se de vestita raclă a sfinţilor, şi cine era cuprins de orice boală, dacă se atingea numai de racla sfinţilor răbdători de chinuri, îndată primea tămăduire.
Drept aceea, mulţime de popor necredincios, văzând unele tămăduiri de diferite boli, care se făceau la sfintele moaşte ale mucenicilor, s-au întors spre Hristos.

Apoi, nu după multă vreme, aproape toată cetatea a primit sfânta credinţă în Hristos şi a sfărâmat idolii şi capiştile idoleşti; iar în locul lor au ridicat biserici lui Dumnezeu şi a înflorit în cetatea Ciziculuisfânta credinţă, cu minunile şi rugăciunile sfinţilor, cei nouă la număr, care se odihnesc acolo.

Apoi, după marele împărat Constantin şi după Constanţie, fiul lui, care împărăţiseră multă vreme, luând împărăţia Iulian paravatul, unii din elini care rămăseseră în Cizic, s-au dus la împărat şi au clevetit asupra creştinilor, cum că în cetatea lor au stricat pe toţi zeii şi capiştile şi au răsturnat jertfele. Atunci împăratul, deşi a poruncit să înnoiască iarăşi zeii şi capiştile, dar fiind în Cizic foarte mult popor creştin, n-a îndrăznit să le facă vreo silă sau răutate, de teamă să nu se facă tulburare, ci a chemat numai pe episcopul lor, Elevsie, şi l-a băgat în temniţă. Apoi ducându-se asupra Persiei, a pierit ticălosul, liberându-se astfel episcopul.

Deci, strălucea cetatea aceea cu lumina sfintei credinţe, întărindu-se şi îngrădindu-se ca un zid nesurpat, prin mijlocirile cele calde ale Sfinţilor mucenici făcute pentru dânsa către Dumnezeu.

Cu ale căror rugăciuni să câştigăm şi noi tămăduiri de bolile noastre sufleteşti şi trupeşti şi să ne învrednicim darului şi milei Domnului nostru Iisus Hristos. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuviosului Memnon, făcătorul de minuni

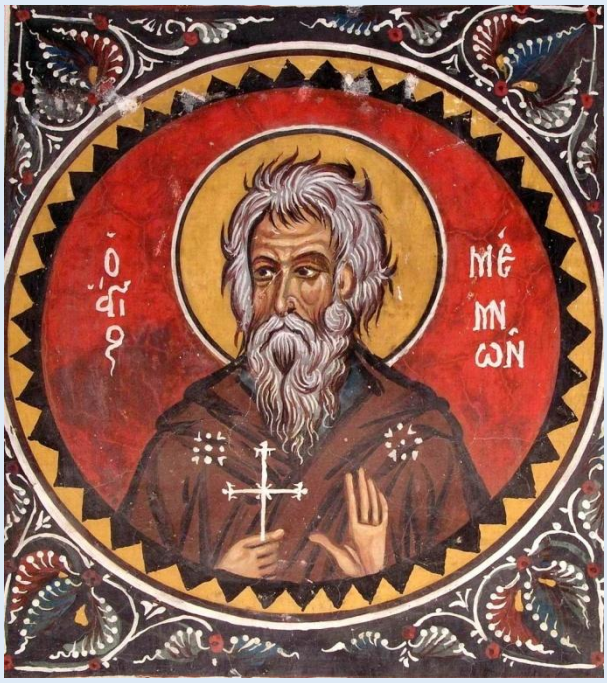

Cuviosul părintele nostru Memnon s-a dat din tinereţe lui Dumnezeu şi s-a făcut locaş curat al Sfântului Duh; pentru că a supus pe trup duhului, omorându-şi patimile cu petrecerea cea aspră în multe osteneli şi a fost mai mare al călugărilor.

Iar pentru viaţa sa asemenea cu îngerii, a luat de la Dumnezeu dar îndestulat de faceri de minuni; căci tămăduia boli netămăduite şi făcea multe minuni.

Pentru că în loc uscat a scos izvor de apă cu rugăciunea sa; o corabie, înviforându-se şi afundându-se în învăluirile mării, prin arătarea sa, a izbăvit-o de la înnecare de multe ori; lăcustele ce năvăliseră şi prăpădeau tot felul de roduri şi iarbă, le-a izgonit, şi altele prea slăvite minuni făcea.

De aceea s-a numit făcător de minuni şi, nevoindu-se în pustnicie mulţi ani şi plăcând lui Dumnezeu prin viaţa lui cea îmbunătăţită, s-a dus bucurându-se la Domnul, pe Care L-a iubit.

Dar nu numai în viaţa sa, ci şi după mutare făcea minuni. Pentru că de la mormântul lui se dădeau tămăduiri de toate bolile şi prin chemarea numelui cuviosului se goneau lăcustele şi toată vătămarea diavolească, prea mărind pe alesul Său, Dumnezeu Cel slăvit între sfinţii Săi. Amin.

Sfinții 9 mucenici din Cizic - drumul spre sfințenie

Omorâți pentru că au refuzat să se lepede de Hristos, cei nouă mucenici au făcut multe minuni după trecerea lor la cele veșnice, izbăvindu-i pe cei bolnavi și chinuiți de duhurile rele și aducând toată cetatea la dreapta credință.

Din cetatea Ciziculuí (Asia), cei nouă mucenici Teognis, Ruf, Antipatru, Artema, Magn, Teodot, Tavmasie și Filimon îl propovăduiau pe Dumnezeu, fără a lua în seamă tirania păgânilor care căutau să îi omoare pe creștini. Fiind duși la judecată, aruncați în temniță și chinuiți în nenumărate feluri, i-au ocărât pe asupritorii lor, așa că le-au fost tăiate capetele.

Trupurile lor au fost scoase de sub pământ câțiva ani mai târziu, pe vremea marelui împărat Constantin, și erau nestricate. Atunci au început multe minuni, căci pentru rugăciunile făcute la sfintele lor moaște se vindecau mulți bolnavi și oameni chinuiți de duhuri rele, încât întreaga cetate a crezut în Hristos, iar capiștea idolească a fost distrusă.

Sinaxar 29 aprilie

În această lună (aprilie), în ziua a douăzeci şi noua, pomenirea Sfinţilor nouă mucenici cei din Cizic: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon.

Aceşti dumnezeieşti mucenici fiind adunaţi de prin multe locuri şi duşi la Cizic, cu gândul lor cel viteaz au dispreţuit şi au ruşinat pe guvernator şi rătăcirea idolilor. După aceea fiind supuşi la felurite chinuri, nu s-au înduplecat ca să jertfească idolilor, ci mai vârtos s-au adus pe sine jertfă vie lui Dumnezeu, fiind omorâţi cu sabia.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Memnon mărturisitorul, făcătorul de minuni.

Acest între sfinţi părintele nostru Memnon, lepădându-se de lume pentru Dumnezeu şi petrecând cu dreptate şi cu plăcere dumnezeiască, cu ascultare şi cu plecăciune s-a făcut conducător monahilor.

Fiind blând şi smerit şi plin de dragoste, s-a făcut şi făcător de minuni; căci odinioară venind lăcuste pe semănăturile mănăstirii, a ieşit sfântul şi prin rugăciune le-a gonit cu foc, şi s-au înecat în râu.

Şi într-un loc fără de apă, a făcut prin rugăciune de a izvorât apă, care şi până în ziua de astăzi izvorăşte pururea întru slava lui Hristos.

Altă dată iarăşi lovind furtuna pe nişte călători ce călătoreau pe mare cu corabia, şi rugându-se sfântului să le fie în ajutor, s-a arătat între dânşii cârmuind corabia şi îmbărbătându-i să nu se teamă, i-a scos curând cu linişte la liman.

Aşa strălucind mulţi ani, şi făcând minuni, da mântuire celor ce-l chemau în ajutor. Şi făcându-se plăcut până la sfârşit, s-a dus către Domnul plin de merindea faptelor bune.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avxivie, care în pace s-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Proloagele - Pomenirea Sfinţilor nouă mucenici, care au pătimit în Cizic (303-305)

Luna aprilie în 29 de zile, pomenirea Sfinţilor nouă mucenici, care au pătimit în Cizic (303-305)

Cetatea Cizicului se află în Asia Mică, lângă marea Helespontului, care desparte Asia de Europa. Şi era Cizicul acesta la hotarul cu Troda, unde vasul alegerii, Sfântului Pavel, a pus, cel dintâi, sămânţa cuvântului lui Dumnezeu.

Dar, până la marele Constantin, cetatea Cizicului nu avea mulţi creştini, din pricina păgânilor împăraţi ai Romei, care prigoneau Biserica lui Hristos. Că dădeau înfricoşate porunci şi trimiteau crânceni dregători, prin toate ţările împărăţiei romanilor, şi-i sileau pe toţi cetăţenii să se închine la idoli, iar cei ce nu se supuneau, cu groaznică moarte erau pedepsiţi. Atunci, mulţi credincioşi se ascundeau, fugind prin munţi şi prin pustii, iar alţii, mai tari în credinţă, râvnind să mărturisească la arătare numele lui Hristos, îşi puneau sufletul lor pentru El.

Aşa a fost şi cu aceşti nouă bărbaţi viteji, nemişcaţi în dreapta credinţă, arzând de râvnă pentru Dumnezeu, ale căror nume sunt acestea: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostin, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon. Că, fiind ei din locuri şi ţări diferite, s-au adunat în Cizic, şi nebăgând în seamă groaznicile chinuri împărăteşti şi frica de tirani, prea măreau pe Hristos-Adevărul şi defăimau cinstirea idolilor, ca pe o închinăciune adusă diavolului.

Aceasta văzând-o slujitorii, îndată, ca nişte lupi pe oi, i-au prins cu sălbăticie, pe cei nouă bărbaţi şi fără de omenie legându-i, i-au dus la judecată înaintea dregătorului cetăţii Cizic. Şi au fost aruncaţi în temniţă şi chinuiţi, ca să se lepede de Hristos şi să jertfească idolilor, dar mucenicii lui Hristos nu s-au depărtat de

Domnul, ruşinând şi ocărând pe stăpânitori. Drept aceea, s-au tăiat capetele şi tot în acel loc li s-au îngropat şi trupurile.

După câţiva ani, însă, împărăţind marele Constantin, a încetat prigoana şi lumina dreptei credinţe a răsărit în toată lumea. Atunci şi în Cizic, binecredincioşii creştini au scos din pământ moaştele Sfinţilor nouă mucenici, pe care, găsindu-le nestricate, le-au pus în raclă nouă şi au zidit o biserică pentru pomenirea lor. Şi s-au înmulţit, de atunci, creştinii în Cizic şi multe tămăduiri şi minuni s-au făcut prin acele sfinte moaşte.

Tot prin puterea lor a fost eliberat, din temniţă şi Elevsie, episcopul Ciziculuí, murind în războiul cu perşii împăratul Iulian, luptătorul împotriva credinţei, care-l băgase la închisoare.

Şi strălucea cetatea Ciziculuí cu lumina sfintei credinţe, întărindu-se, ca şi cu un zid nesurpat, prin mijlocirile acelor Sfinţi mucenici, către Dumnezeu cu ale căror sfinte rugăciuni, să ne învrednicim şi noi de darul şi de mila Domnului nostru Iisus Hristos, totdeauna acum şi în veci. Amin.

Întru această zi, cuvânt despre călugărul cel învăţat de o femeie.

Ne-a spus nouă un părinte că, din viaţa de obşte, a fost trimis un frate, la slujbă în sat. Şi era un mirean, care locuia în sat la care de multe ori venea călugărul, iar el îl primea pe dânsul cu credinţă. Şi avea omul acela o fiică văduvă, care puţin vieţuise cu bărbatul ei. Iar fratele, de multe ori intrând şi stând la dânşii, a fost biruit cu gândul spre dânsa, iar ea, cuminte fiind, a priceput gândul lui şi se păzea să nu vie înaintea lui.

Iar, într-una din zile, s-a dus tatăl ei în cetate, pentru oarecare trebuinţă, lăsând-o pe ea acasă. Şi, venind fratele a aflat-o pe dânsa singură în casă şi i-a zis ei: "Unde este tatăl tău?"

Iar ea a zis: "În cetate."

Iar el a început să se tulbure spre dânsa şi a vrut a se atinge de ea.

Iar ea, cu înţelegere, a grăit lui: "Nicidecum să nu te tulburi, părinte; tatăl meu până mâine nu vine şi aici numai amândoi suntem. Însă ştiu că voi, călugării, nimic nu faceţi fără de rugăciune. Scoală-te, dar, şi te roagă lui Dumnezeu şi ce-ţi va spune ţie în inima ta, aceea să faci."

Iar el, nevrând, mai mult se tulbura.

Iar ea, văzând aceasta, a grăit lui: "Avut-ai cândva femeie?"

Iar el a zis: "Nu, şi pentru aceasta, vreau să ştiu ce este."

Iar ea a zis: "Pentru aceasta te tulburi?" Şi, vrând a-i potoli patima lui şi a-i astâmpăra aprinderea lui, a zis: "Acum sunt la sorocul femeiesc şi nimeni nu poate a se apropia de mine."
Şi fratele, auzind de la dânsa unele ca acestea şi altele mai multe, venindu-şi în sine, a început a plânge.

Iar ea, văzându-l pe el că şi-a venit în sine, a început a-i grăi lui: "De te-aş fi ascultat pe tine şi am fi săvârşit păcatul, cu ce ochi aş fi căutat la faţa tatălui meu? Şi, tu, mergând la mănăstirea ta, cum ai fi ascultat ceata sfinţilor părinţi, cântând şi slăvind pe Dumnezeu? Deci, rogu-te pe tine, deşteaptă-te şi să nu cutezi, pentru o mică poftă, să-ţi pierzi ostenelile faptelor celor bune, de atâţia ani, şi să te lipseşti de veşnicele bunătăţi."

Şi, auzind acestea, fratele s-a dus mulţumind lui Dumnezeu, că, prin bună înţelegerea ei, nu l-a lăsat pe el a pieri până la sfârşit. Şi a mărturisit tuturor ceea ce s-a întâmplat.

Dumnezeului nostru, slavă, acum şi pururea şi-n vecii vecilor Amin!

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida

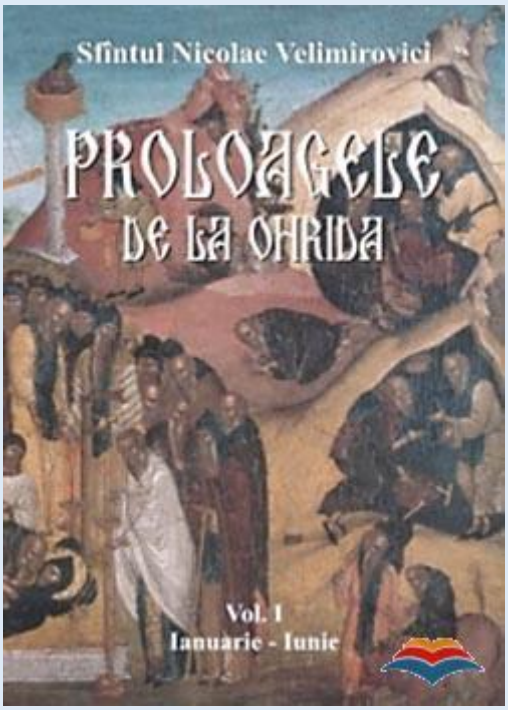

Pomenirea celor nouă Sfinţi mucenici din Cizic

Aceşti nouă mucenici viteji, arzând de dragostea lui Hristos, au refuzat să aducă jertfă idolilor şi să se lepede de Hristos Dumnezeu, pentru care pricină au fost torturaţi cu bestialitate, iar la urmă omorâţi prin tăierea capului.

În timpul împăratului Constantin cel mare la Cizic s-a ridicat o sfântă mânăstire în cinstea şi pe locul martiriului acestor nouă mucenici, în care au fost aşezate sfintele lor moaşte. Nenumărate minuni s-au lucrat la sfintele moaşte ale acestor sfinţi.

Numele lor sunt: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon. Dorind veşnica fericire, ei au dispreţuit toată deşertăciunea acestei lumi şi dorind nestricăciunea, ei toată stricăciunea o au lepădat. De aceea Domnul i-a aşezat pe ei în locaşurile veşnicei Sale slave, încununându-i cu cununa nemuririi. Ei au luat cu cinste mucenicia şi s-au proslăvit în veacul al treilea.

Pomenirea Sfântului prea cuvios Memnon, făcătorul de minuni

Memnon s-a dăruit încă din tinereţe postului şi rugăciunii, curăţindu-şi sufletul de patimi până la o asemenea măsură încât inima lui s-a făcut sălaşul Duhului Sfânt.

El a vindecat boli incurabile şi a făcut nenumărate alte feluri de minuni. El apărea pe mare în mijlocul furtunilor şi mântuia corăbieri de la moarte, cu tot cu corăbiile lor.

El a adormit cu pace în Domnul în veacul al doilea, strămutându-se la cereştile curţi ale Stăpânului Hristos.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfinţii nouă mucenici din Cizic; Sfântul cuvios Memnon, făcătorul de minuni

Sfinţii nouă mucenici din Cizic

Cei nouă, Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemon, Magnu, Teodot, Tavmasie şi Filimon († 303-305), au suferit numeroase chinuri în timpul persecuţiei lui Diocleţian (284-305) pentru că au refuzat să se lepede de Hristos.

În cele din urmă au suferit moarte martirică prin decapitare.

Trupurile lor, care au fost învrednicite de Dumnezeu cu darul nestricăciunii, au fost găsite de către creştinii din Cizic în timpul împăratului Constantin cel mare (306-337).

***

Prea cuviosul Memnon mărturisitorul

Pentru vieţuirea sa curată, plină de nevoinţe, a fost învrednicit de Dumnezeu cu darul facerii de minuni, fiind şi tămăduitor al bolilor incurabile.

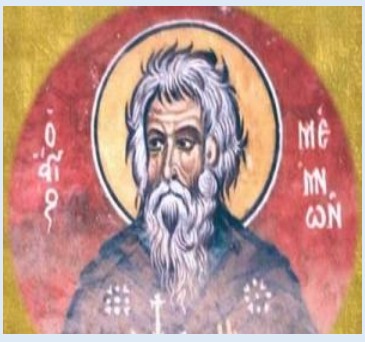

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii 9 mucenici din Cizic

Cetatea Ciziculuі se află în Asia Mică, lângă strâmtoarea Bosfor, care desparte Asia de Europa, la hotarul cu Troa. Până la Sfântul Constantin cel mare, cetatea Ciziculuі nu avea mulţi creştini, din pricina împăraţilor păgâni ai Romei, care prigoneau Biserica lui Hristos. Atunci, creştinii tari în credinţă îşi puneau sufletele lor pentru Hristos Domnul.

Aşa a fost şi cu aceşti nouă bărbaţi viteji, ale căror nume sunt: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnus, Teodot, Tavmasie şi Filimon. Cu toate că erau din ţări diferite, s-au adunat în Cizic şi defăimau cinstirea idolilor. Pentru aceasta au fost prinşi, întemniţaţi şi supuşi la cumplite chinuri, iar după aceasta li s-au tăiat capetele.

După ce marele Constantin a dat libertate creştinilor, locuitorii din Cizic au scos din pământ moaştele celor nouă sfinţi, pe care găsindu-le nestricate le-au pus în raclă nouă, şi au zidit o biserică pentru pomenirea lor.

Sfinții 9 mucenici din Cizic, Turcia (29 aprilie)

Acești Sfinți mucenici se numeau Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon. Fiind din diferite locuri şi ţări, se adunară în Cizic şi, nebăgând în seamă cumplita prigoană împotriva creştinilor, prea măreau şi propovăduiau pe Hristos cu toată îndrăzneala, mustrând fără frică rătăcirea cinstirii zeilor. Apoi îndemnau pe cei orbiţi cu necredinţa să vadă adevărul.

Văzând una ca aceasta necredincioşii, îi prinseră şi duseră dinaintea conducătorului cetății Ciziculuі. Iar ei stăteau înaintea stăpânitorilor păgâni cu dârzenie în suflet, având inimile lor aprinse cu focul dragostei şi râvnei către Dumnezeu.
Pentru aceasta, fură supuşi la felurite chinuri şi pedepse, fiind aruncaţi în temniţă şi iarăşi scoşi şi chinuiţi, ca să se lepede de Hristos şi să jertfească idolilor.

Însă ostaşii lui Hristos nicidecum nu se depărtau de Domnul. Iar după alte munci, li se tăiară capetele şi tot în acel loc li se îngropară şi trupurile.

După câţiva ani, împărăţind Sfântul împărat Constantin (pomenit la 21 mai), încetă prigonirea şi răsări lumina dreptei credinţe în toată lumea.

Atunci în Cizic, binecredincioşii creştini scoţând de sub pământ trupurile celor 9 Sfinţi mucenici, şi găsindu-le nestricate, le puseră în raclă nouă şi zidind o biserică în numele lor, aduseră într-însa comoara cea de mare preţ.

Apoi s-au făcut multe minuni şi tămăduiri prin sfintele lor moaşte: diavolii erau izgoniţi, gârbovii se îndreptau şi bolile de friguri cu desăvârşire se tămăduiau.

Un vestit bărbat s-a izbăvit de idropică (acumulare de apă a trupului), atingându-se de vestita raclă a sfinţilor.

Mulţime de popor necredincios văzând tămăduirile de diferite boli ce se făceau la sfintele moaşte ale mucenicilor, se întoarseră spre Hristos şi, nu după multă vreme, aproape toată cetatea primi sfânta credinţă în Hristos sfărâmând idolii şi capiştile idoleşti, ridicând în locul biserici lui Dumnezeu.

Şi astfel înflori în cetatea Cizicului dreapta credinţă, cu minunile şi rugăciunile sfinţilor, cei 9 la număr, care se odihnesc acolo.

+ * + * +

Nori tainici v-aţi arătat înţelepţilor luptători, ca cei ce plouaţi peste credincioşi cu ploile sângiurilor voastre şi prin har uscaţi înşelăciunea necredinţei. Pentru aceasta vă fericim pe voi, vrednicilor de laudă.

Mucenicilor cei purtători de chinuri, care cu adevărat vă veseliţi de drumuseţile cele dumnezeieşti şi din destul vă îndulciţi din Izvorul desfătării şi prin împărtăşire vă îndumnezeiţi, izbăviţi de cumplitele primejdii pe cei ce vă fericesc pe voi.

Luptătorilor, cei ce aţi răsărit ca soarele cel luminos cu razele luptelor voastre celor tari, luminaţi pe toţi cu strălucirile minunilor, pierdeţi şi noaptea patimilor şi întunericul demonilor îl risipiţi. (*Din Canonul Sfinților ce se citește la Utrenie)*

Înţelepţindu-vă cu cunoştinţa cea dumnezeiască şi într-armându-vă cu armele cele înţelegătoare, prin vieţuire şi prin faptă, întru Duhul aţi biruit taberele vrăjmaşului şi după moarte v-aţi mutat către Viaţa cea Nemuritoare şi către Lumina cea neînserată. Pentru aceasta izvorând vindecări tuturor, tămăduiţi bolile şi alungaţi duhurile, purtătorilor de chinuri cei nouă cu numărul. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră. *(Sedelna Sfinților, glasul al 8-lea)*

Sursa: **https://sfintisiicoane.wordpress.com/2015/04/29/sfintii-9-mucenici-din-cizic-turcia-29-aprilie/**

Sfântul cuvios Memnon făcătorul de minuni, Egipt (19 mai şi 29 aprilie)

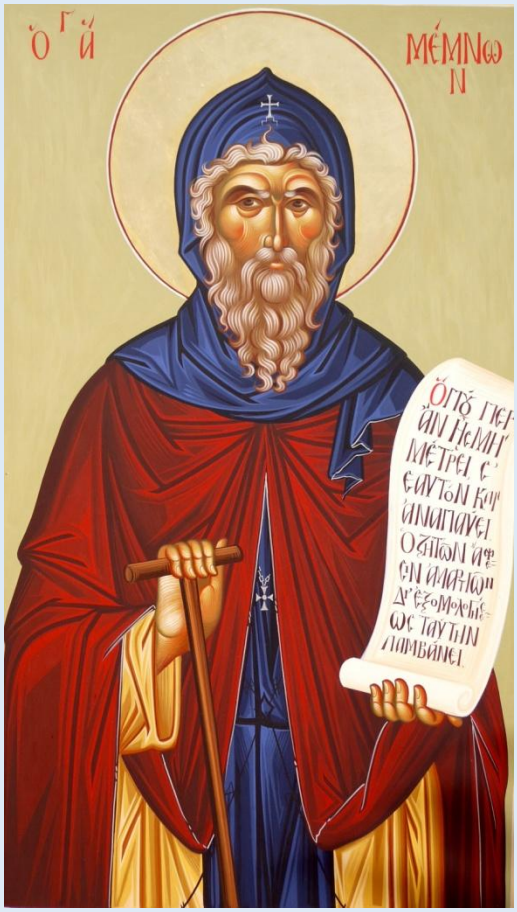

Acesta lepădându-se de lume pentru Dumnezeu şi petrecând cu dreptate şi cu plăcere dumnezeiască, cu ascultare şi cu plecăciune se făcu conducător monahilor.

Fiind blând şi smerit şi plin de dragoste, se făcu şi făcător de minuni, căci odinioară venind lăcuste pe semănăturile mănăstirii, ieşi sfântul şi prin rugăciune le goni cu foc şi se înecară în râu.

Şi într-un loc fără de apă, făcu prin rugăciune de izvorî apă, care şi până în ziua de astăzi izvorăşte pururea întru slava lui Hristos.

Altă dată iarăşi lovind furtuna pe nişte călători ce călătoreau pe mare cu corabia şi rugându-se sfântului să le fie în ajutor, se arătă între dânşii cârmuind corabia şi îmbărbătându-i să nu se teamă, scoţându-i curând cu linişte la liman. Astfel strălucind mulţi ani şi făcând minuni, dăruia izbăvire celor ce-l chemau în ajutor.

Şi făcându-se plăcut până la sfârşit, se duse către Domnul plin de merindea faptelor bune.

Pomenirea sfântului cuvios Memnon se mai săvârșește și în ziua de 29 aprilie.

+ * + *+ *

Fiind iubitor de oamenii cei neputincioşi, ai primit mult har de la Dumnezeu, a tămădui patimile cele netămăduite, prea cuvioase.

O minune! Cum numai cu chemarea ta se mântuiesc credincioşii cei ce înoată, văzându-te pe tine apropiat şi potolind tulburarea valurilor, Sfinte mărite Memnon.

Din racla ta ca dintr-un izvor curg pâraiele tămăduirilor, care prin puterea dumnezeiescului Duh curăţesc bolile şi întinăciunile şi adapă cugetele celor ce te cinstesc pe tine, prea cuvioase.

Ca cel ce ai fost vrednic, te-ai mutat la Locaşurile cele veşnice şi te-ai numărat în cetele prea cuvioşilor, Sfinte fericite Memnon; cu care dimpreună adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine pe pământ. *(Din Canonul Sfântului ce se citește la Utrenie în ziua de 29 aprilie)*

Sfântul cuvios Memnon, mare făcător de minuni - alungă patimile credincioșilor

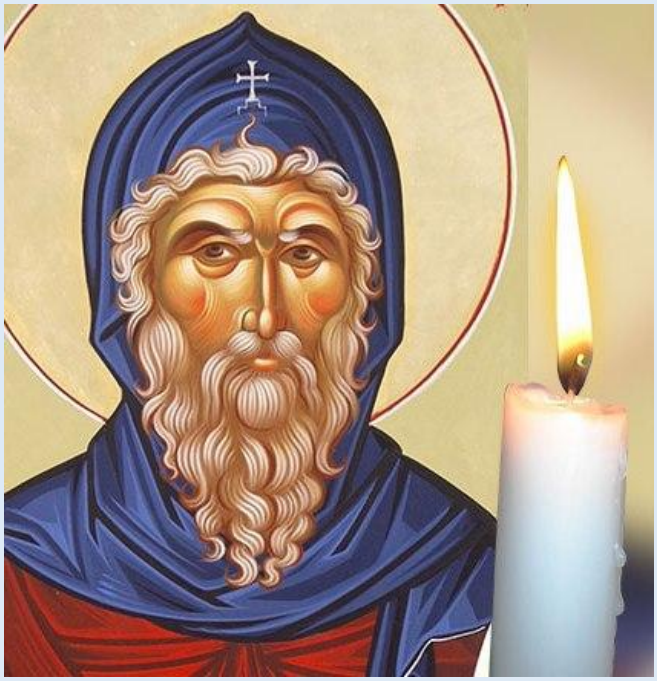

Sfântul cuvios Memnon, mare făcător de minuni, este pomenit, an de an, pe 29 aprilie, în Biserica Ortodoxă.

Sfântul cuvios Memnon este mai puțin cunoscut. Însă a rămas în sufletele credincioșilor drept ocrotitor, cel care alungă patimile.

Sfântul cuvios Memnon a luat calea credinței încă de foarte tânăr. Reușind el însuși să-și învingă patimile, ajungând mai târziu mai mare peste călugări. A făcut minuni încă din timpul vieții și continuă să le facă și dincolo de moartea trupească. Rugile îndreptate către el nu rămân fără răspuns.

Rugăciune către Sfântul cuvios Memnon

Strălucind dumnezeiescul har al Preasfântului Duh, purtătorule de lumină, prea cuvioase părinte Memnon, pe cei ce săvârşesc adormirea ta, prin rugăciunea ta cea minunată, curăţeşte-i de întunericul patimilor.

Având mijlocul tău încins cu fier, spre omorârea patimilor, arătat te-ai îmbrăcat cu nepătimire, prea cuvioase. Fiind iubitor de oamenii cei neputincioşi, ai primit mult har de la Dumnezeu, a tămădui patimile cele netămăduite, prea cuvioase.

Împreunându-te cu Dumnezeu prin post şi prin rugăciuni şi prin lacrimi, ai primit har de la Dânsul a tămădui neputinţele şi a alunga duhurile, prea fericite, de Dumnezeu înţelepţite.

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Memnon, părintele nostru. Roagă-te lui Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre!

de Mirela Barbă, 26 apr 2018

Sfinţii 9 mucenici din Cizic - Grabnic ajutători în găsirea unui loc de muncă (carte)

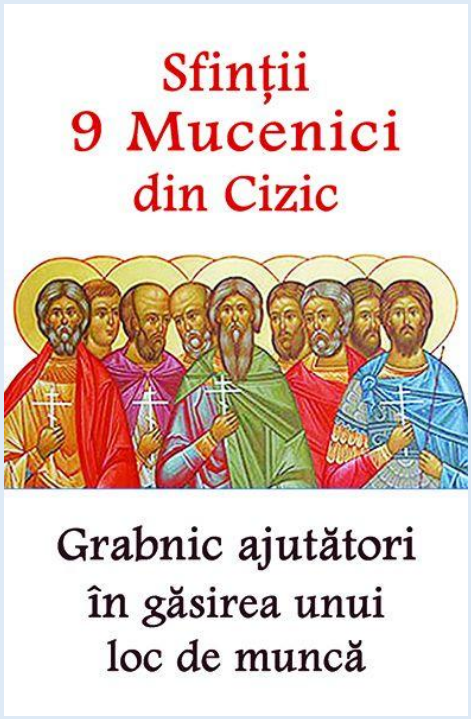

Prezentarea cărții:

Sfinţii 9 mucenici din Cizic: Teognid, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magn, Teodot, Tavmasie şi Filimon locuiau în cetatea Cizic din Asia Mică, pe malul Mării Marmara. Ei erau din diferite locuri, având vârste diferite: erau atât tineri, precum Sfântul Antipatru, cât şi în vârstă, precum Sfântul Rufus şi aveau diferite poziții sociale: erau soldați, săteni, orășeni sau clerici. Ei și-au mărtusit credința în Hristos și s-au rugat pentru răspândirea creştinismului.

Sfinţii 9 mucenici din Cizic sunt recunoscuți ca fiind grabnic ajutători ai celor care se află în căutarea unui loc de muncă. Foarte mulți oameni care sunt în căutarea unui serviciu se închină și se roagă icoanei Sfinților, iar mărturiile cuprinse în această carte sunt dovada ajutorului minunat al Sfinților 9 mucenici din Cizic oferit acestora.

Sfinților 9 mucenici din Cizic, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cuprins

Viaţa Sfinţilor 9 Mucenici din Cizic 5

Minunile Sfinţilor
9 Mucenici din Cizic

Prăbuşirea acoperişului parcului acvatic 11

"Voi reveni în faţa icoanei cu flori, pentru a vă mulţumi" 13

Proiecte pentru un designer 16

Un loc de muncă pentru o jurnalistă 18

Ajutor la angajare pentru o contabilă 20

Ajutor pentru o familie cu trei copii din Germania 23

Locuri de muncă pentru un soţ şi soţia sa 25

Un post de optometrist chiar pe strada mea ... 27

Avansarea ca şef de filială a unui cap de familie . 30

"Voi sunteţi ultima mea nădejde, ajutaţi-mă Sfinţilor Mucenici a lui Hristos" 33

Loc de muncă pentru o femeie de peste 40 de ani 36

Un loc de muncă pentru un proaspăt tătic .. 38

"Am început lucrul în ziua de prăznuire a Sfinţilor" 40

Un loc de muncă aproape de familie 42

Salvarea de la concediere a unei mame cu 2 copii 45

Un loc de muncă minunat 47

Locuri de muncă pentru fratele şi vărul meu .. 49

Un post pentru o proaspătă absolventă 51

Loc de muncă pentru o femeie care suferă de atacuri de panică 53

Ajutor la un serviciu foarte solicitant 55

Loc de muncă pentru tatăl meu 57

Serviciu pentru un bărbat de 50 de ani 59

"La două săptămâni după ce am început să mă rog, am fost angajată" 61

"După două zile, am primit două propuneri de angajare" 64

Șef de departament al unei bănci după șase luni de căutări 66

Serviciu pentru soț și scăparea fiului de patima drogurilor 67

"Nu am mai primit propuneri de a semna vreun act pentru mită" 69

Loc de muncă foarte bun la 47 ani 72

Loc de muncă pentru un fost deținut 74

Prelungirea contractului de muncă și scăparea de insomnii 76

Un loc de muncă și scăparea de patima alcoolului 78

Loc de muncă vis-a-vis de casă 80

Loc de muncă după 8 zile de rugăciune ... 81

Găsirea unui rost în viață 83

Peste o săptămână, fiica mea a primit două propuneri de angajare 85

Icoane

SFINȚII NOUĂ MUCENICI DIN CIZIC
Sf. Mc. TEOGNID
Sf. Mc. ANTIPATRU
Sf. Mc. TEOSTIH
Sf. Mc. RUF
Sf. Mc. ARTEMA
Sf. Mc. TEODOT
Sf. Mc. MAGNOS
Sf. Mc. TAVMASIE
Sf. Mc. FILIMON

Sfântul mucenic Teognis din Cizic

Sfântul mucenic Ruf din Cizic

Sfântul Mucenic Antipatru din Cizic

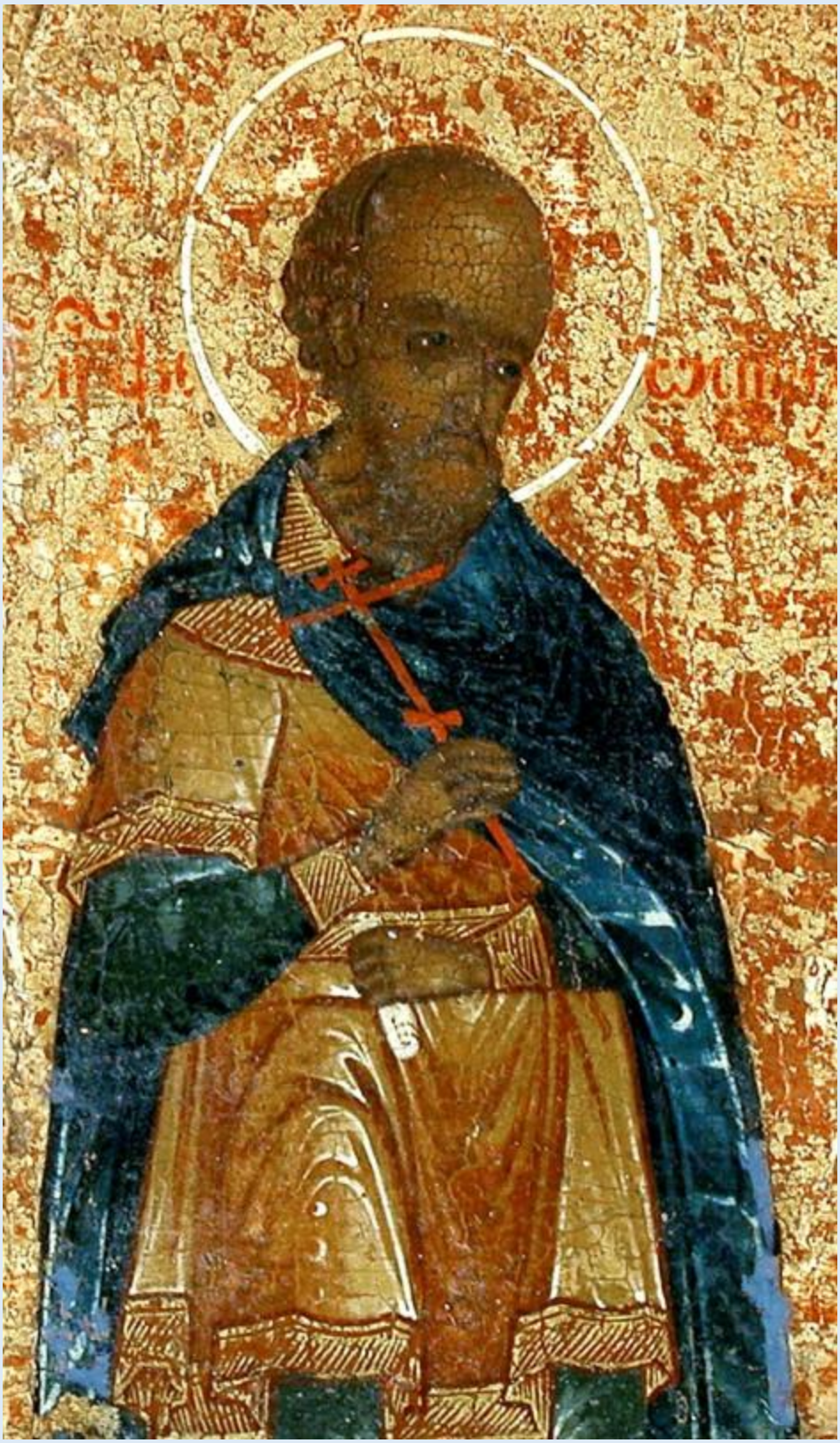

Sfântul mucenic Teostih sau Teoctist din Cizic

Sfântul mucenic Artemas din Cizic

Sfântul mucenic Magnon din Cizic

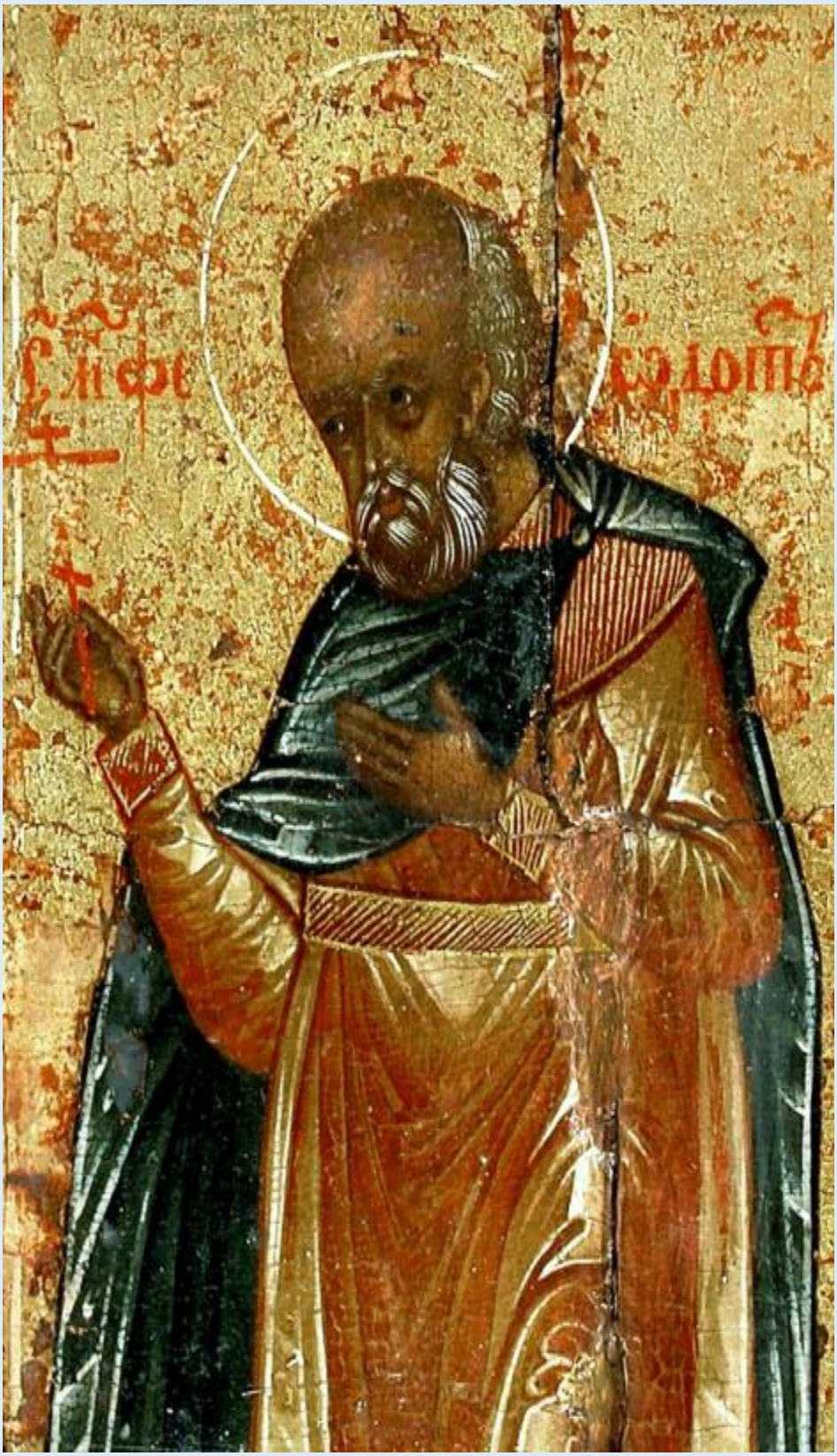

Sfântul mucenic Teodot din Cizic

Sfântul mucenic Tavmasie din Cizic

Sfântul mucenic Filimon din Cizic

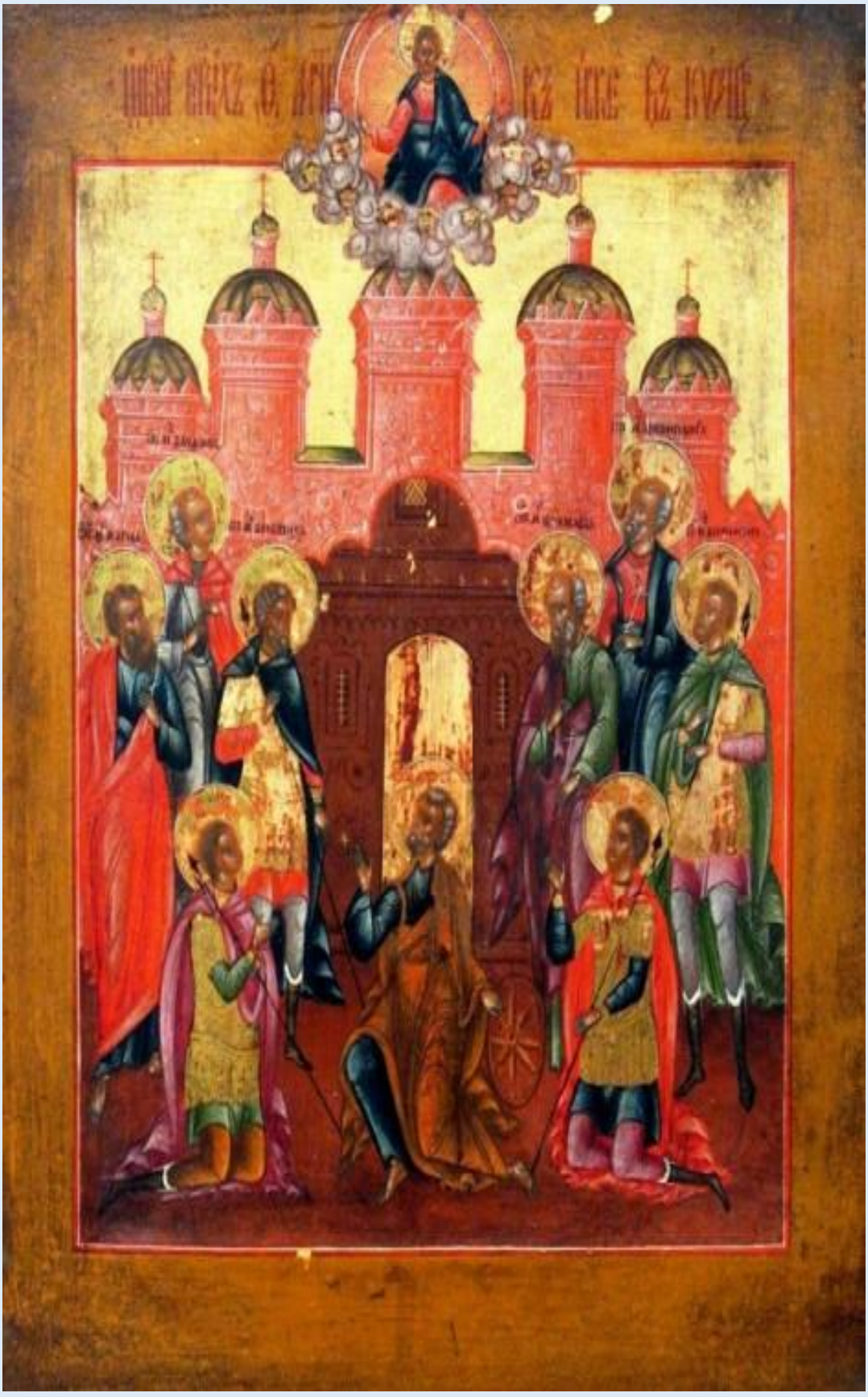

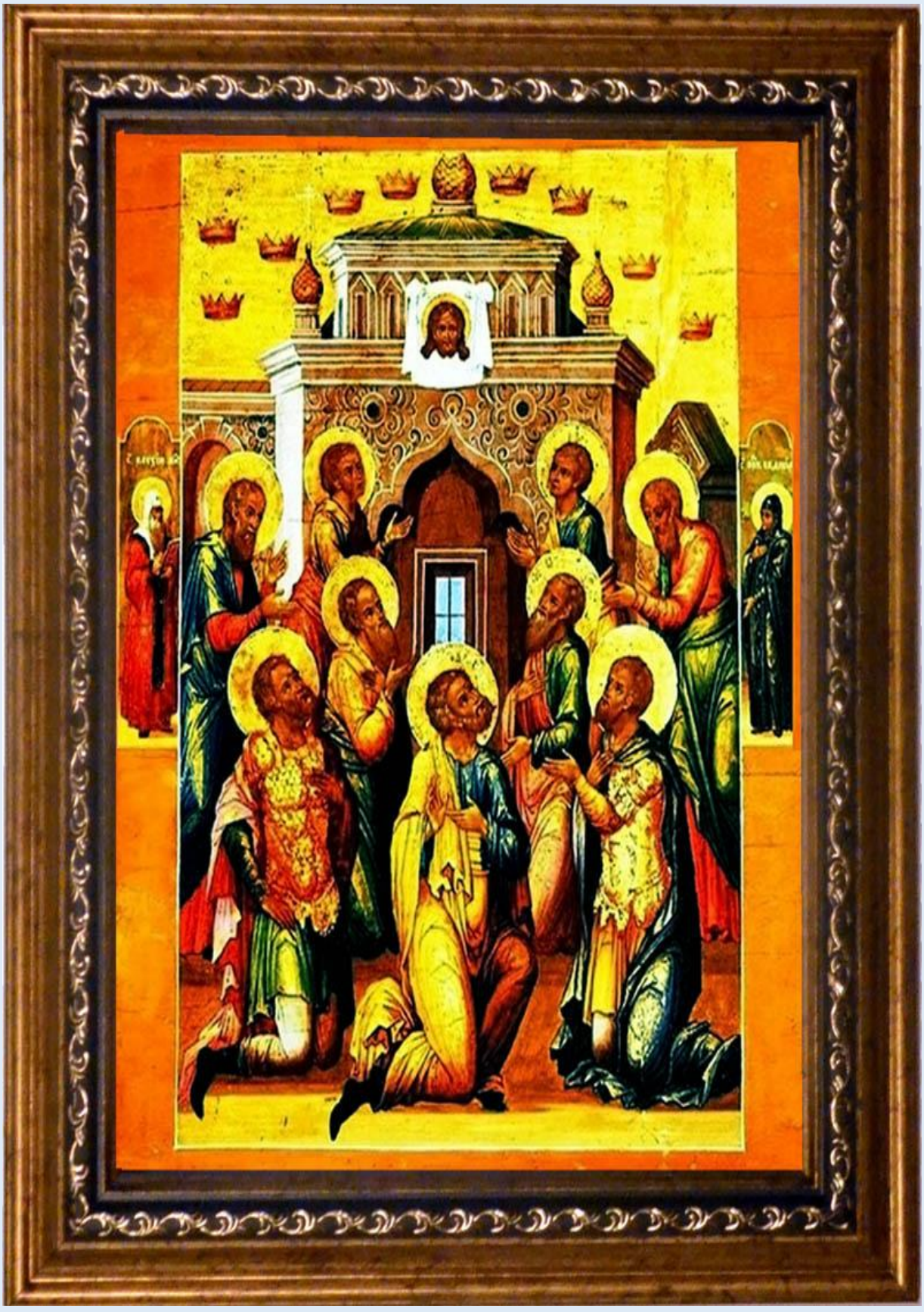

ΑΓΙΩΝ ΕΝΝΕΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΖΙΚΩΝ
ΘΕΟΓΝΙΣ
ΑΝΤΙ-
ΠΑΤΡΟΣ
ΘΕΟΣΤΙΧΟΣ
ΡΟΥΦΟΣ
ΑΤΕΜΑΣ
ΘΕΟ-
ΔΟΤΟΣ
ΜΑΓ-
ΝΟΣ

ΘΕΟΠΙΝΗ
ΑΝΤΙ-
ΠΑΤΡΟΝ
ΘΕΟΣΤΙΧΟΝ
ΡΟΥΦΟΝ
ΑΡΤΕΜΑ
ΘΕΟ-
ΣΤΟΝ

СОБОРЪ ДВАТИ СТЫХЪ ЖЕНЪ ВО ГРАДѢ КУЗИЦѢ ПОСТРАДАВШИХЪ

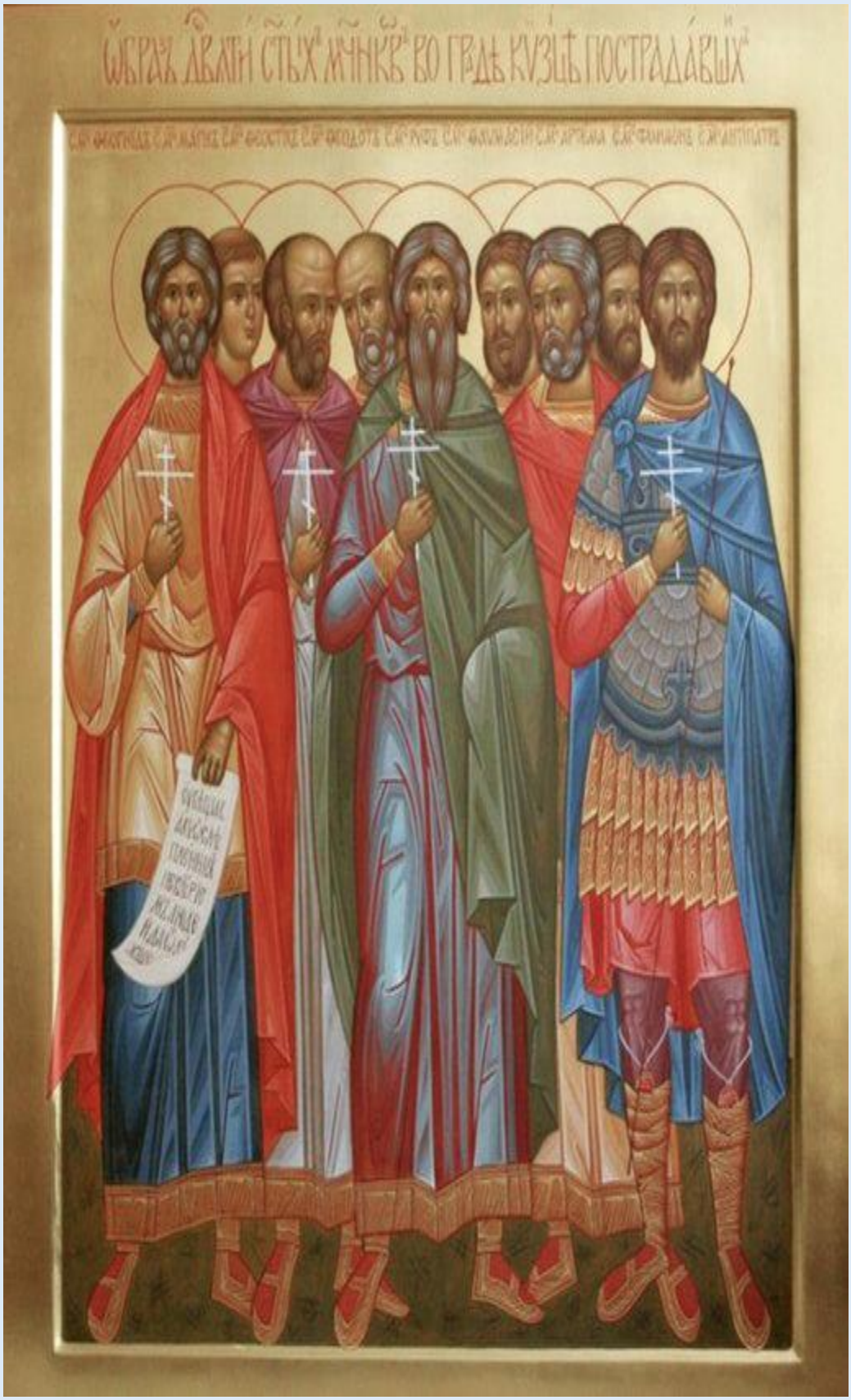
ОБРАЗЪ ДВАДЕСЯТИ СТЫХЪ МУЧЕНИКЪ ВО ГРАДѢ КУЗИЦѢ ПОСТРАДАВШИХЪ

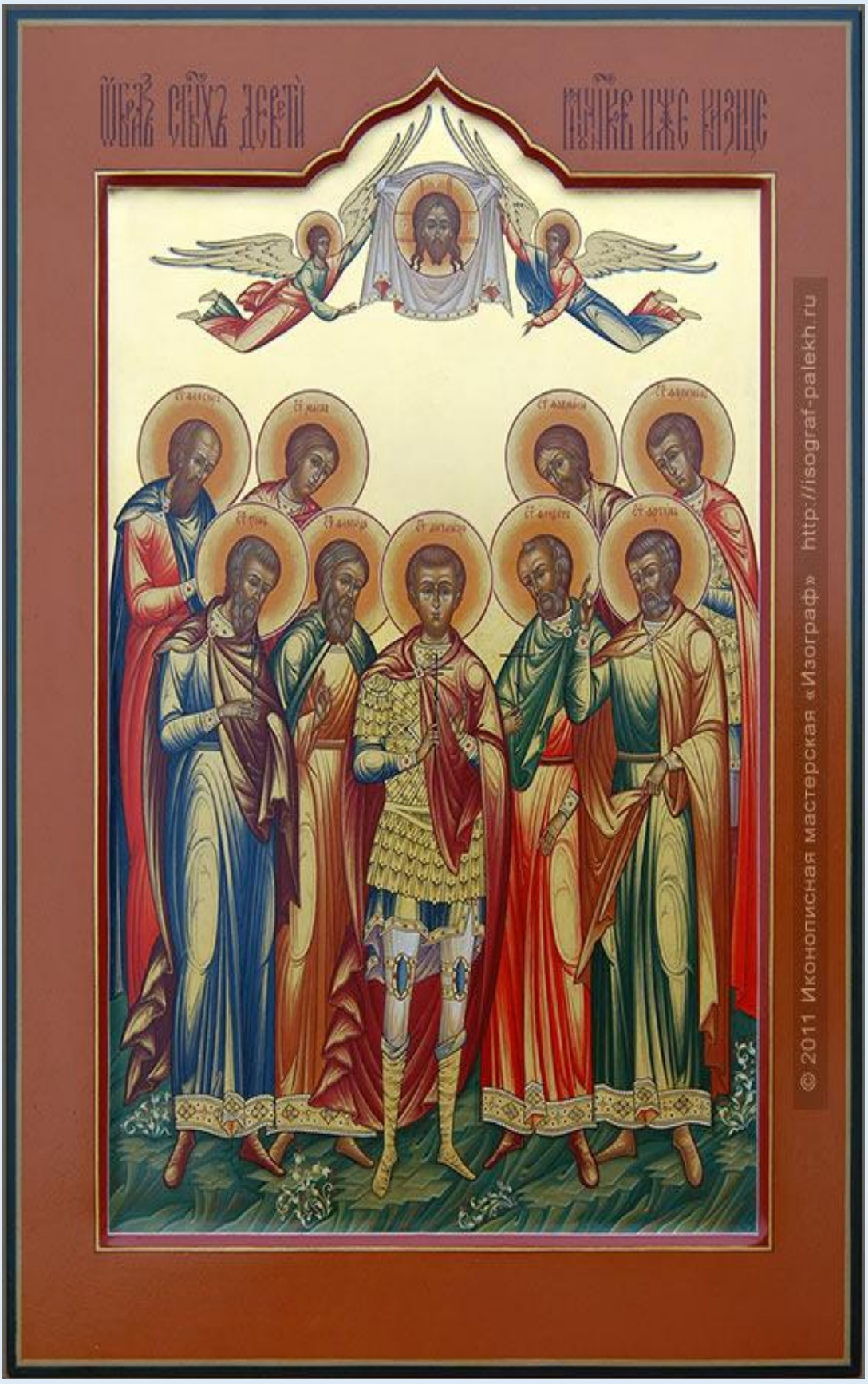
ОБРАЗ СИХ ДЕВЯТИ
МУЧЕНИК ИЖЕ НИЗУ
© 2011 Иконописная мастерская «Изограф» http://isograf-palekh.ru

SFINȚII NOUĂ MUCENICI DIN CIZIC
Sf. Mc. TEOGNID
Sf. Mc. ANTIPATRU
Sf. Mc. TEOSTIH
Sf. Mc. RUF
Sf. Mc. ARTEMA
Sf. Mc. TEODOT
Sf. Mc. MAGNOS
Sf. Mc. TAVMASIE
Sf. Mc. FILIMON
29 aprilie

SFINȚII NOUĂ MUCENICI DIN CIZIC
SF. MC. TEOGNID
SF. MC. ANTIPATRU
SF. MC. TEOSTIH
SF. MC. RUF
SF. MC. ARTEMA
SF. MC. TEODOT
SF. MC. MAGNOS
SF. MC. TAVMASIE
SF. MC. FILIMON

29 aprilie

Sfinții 9 Mucenici
din Cizic

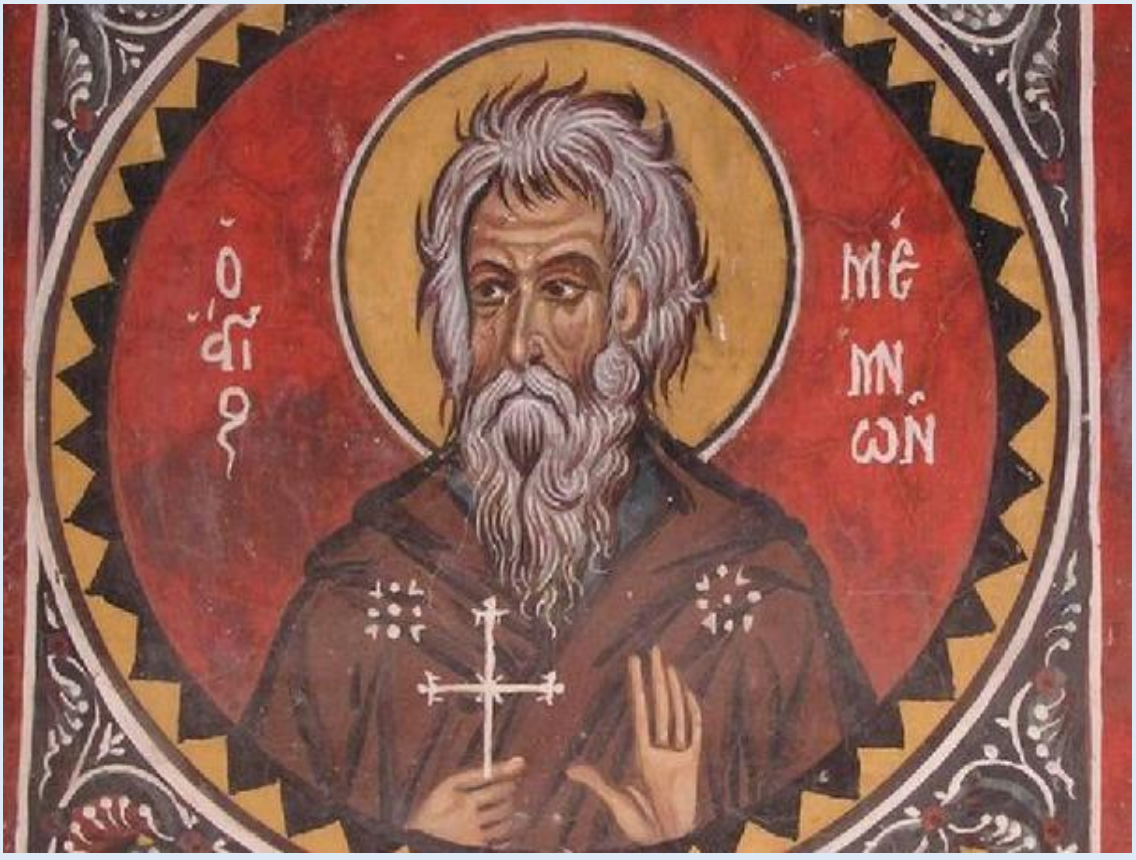
ΟΣΙΟΣ
ΜΕΝΩΝ

SFINȚII NOUĂ MUCENICI DIN CIZIC

Troparul Sfântului Cuvios Memnon, făcătorul de minuni

29 Aprilie - Glasul 8

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Memnon, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

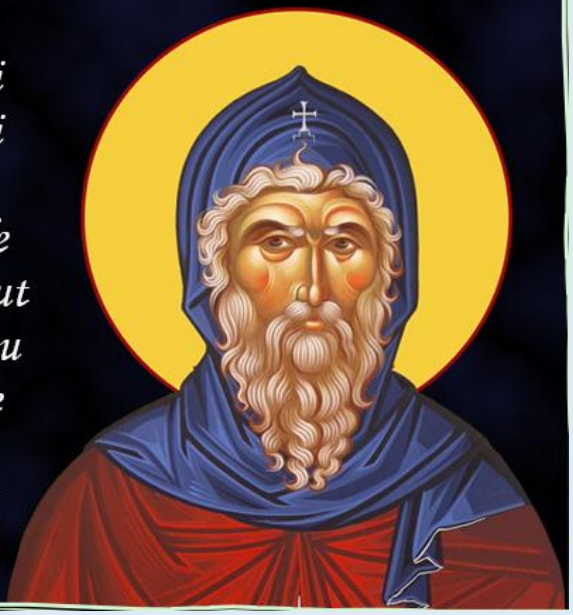

Troparul Sfintilor 9 Mucenici din Cizic

29 Aprilie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Ὁ ΓΑ
ΜΈΜΝΩΝ
ὅπου περ
ἂν ἡμὴ
μέτρει, ἐ
ἑαυτὸν καὶ
ἀναπαύει.
ὁ ζητῶν ἄφε
ἐν ἀμαρτῶν
δι' ἐξομολογήσε
ὡς ταύτην
λαμβάνει.